O-, INBD,K
N6D
96586

குடும்ப விளக்கு

முதற் பகுதியும்
இரண்டாம் பகுதியும்

புரட்சிக் கவிஞர்
பாரதிதாசன்

பாரி நிலையம்
...ாட்வே · சென்னை · 600001

குடும்ப விளக்கு

முதற் பகுதியும்
இரண்டாம் பகுதியும்

புரட்சிக் கவிஞர்
பா ர தி தா ச ன்

பாரி நிலையம்
184. பிராட்வே · சென்னை · 600001

இரண்டாம் பதிப்பு :—மே, 1960.
மூன்றாம் பதிப்பு :—மே, 1963.
நான்காம் பதிப்பு :—பிப்ரவரி, 1965.
ஐந்தாம் பதிப்பு :—பிப்ரவரி, 1973.
ஆறாம் பதிப்பு :—மே, 1974.
ஏழாம் பதிப்பு :—அக்டோபர், 1975.
எட்டாம் பதிப்பு :—மார்ச்சு, 1977.
ஒன்பதாம் பதிப்பு :—1979.
பத்தாம் பதிப்பு :—1982

விலை: ரூபாய். 4-00

இந்நூலின் பகுதியையோ, கருத்துக்களையோ
எடுத்தாள, முன் அனுமதி
பெறல் வேண்டும்.

மாருதி பிரஸ் 173, பீட்டர்ஸ் ரோடு, சென்னை-600 014.

கவிஞர் கருத்து

குடும்ப முன்னேற்றமே நாட்டின் முன்னேற்றம்.

முன்னேற்றம் உடைய குடும்பம் எப்படி இருக்கும் என்பது பற்றிய என் எண்ணந்தான் இந்தச் சிறிய நூல்.

நல்ல குடும்பம் பல்கலைக் கழகம்!

இந்நாளில் சிறிது கூடுதலான வருவாய் ஏற்பட்டவுடன், துணைவியர் உடல் நலங்காமல், உடை நலங்காமல், வேளைக்குச் சாப்பிடுவதுதான் குடும்ப ஒழுக்கம் என்று நினைத்துவிடுகிறார்கள். பெண்களிடமிது பெருவழக்கமாகி வருகிறது. கணவன்மாரும் இந்நிலை முழுத்தன்மை வாய்ந்தது என்று முடிவு கட்டுகிறார்கள்.

கற்றலும் அதற்குத்தக நிற்றலும் நிறைய அமைந்திருக்க வேண்டும், துணைவியிடத்தும் கணவனிடத்தும்.

இந்த நிலையில் அங்குத் தோன்றும் பிள்ளைகள் எப்படி இருப்பார்கள் என்பதைச் சொல்லவேண்டியதில்லை.

இத்தகைய குடும்பத்தில் எடுத்ததற்கெல்லாம் வேலைக்காரன், வேலைக்காரி வேண்டாம். அனைத்துக்கும் பிறர் கையை எதிர்பார்ப்பது நிலையற்ற செய்கை; எப்போதும் எதிர்பார்க்கக் கூடியதன்று. ஏனென்றால் எல்லாரும் வேலைக்காரர் அல்லது எல்லாரும் உடையவர் என்ற நிலையை உண்டாக்கத்தான் அறிவுலகம் விரைந்து வேலை செய்கிறது. இவ் வையத்தின் நோக்கமும் அதுதான்.

குடும்ப விளக்கில் வேலையாட்களுக்கு இடம் ஏற்படுவதில்லை.

தமிழ்நாட்டின் பண்டைய அறிஞர்கள் கண்ட குடும்பங்கள் நமக்குச் சீவகன் முதலிய பெருநூற்களிற் காட்சியளிக்கின்றன. இன்றைய நிலையில், எளிய நடையில் அமைந்த "குடும்ப விளக்கு" ஒரு நடுத்தரக் குடும்பம் இது என்று திட்டமாகச் சொல்லாவிட்டாலும் கோடி காட்டியதாகவாவது இருக்கும்.

குடும்ப விளக்கைப் பெறும் தோழர்கள் தாமேயன்றி, மறந்துபோகாமல் தம் துணைவியர்க்கும் படிக்கக் கொடுக்க. துணைவியர் எழுத்தறிவில்லாராயின் படித்துக் காட்டுக! துணைவர்க்கு எழுத்தறிவு இழுப்பாய் இருந்தால் துணைவியர் சொல்லிக் காட்ட மறவாதிருக்க வேண்டுகிறேன்.

ஏனெனில்,

தலைவனிடம் தலைவி நடந்துகொள்ளவேண்டிய சிலவற்றைத் தலைவன் அன்பு காரணமாகச் சொல்லப் பின்வாங்குவது உண்டு. அவ்வாறே தலைவியும் பின்வாங்குவதுண்டு. அப்படிச் சொல்லவேண்டிய சிற்சிலவற்றைக் குடும்ப விளக்குச் சொல்லும்.

மிகச் சிறியது; குறள் ஓவியம் குடும்ப விளக்கு. எனினும், இதை உருவாக்கி வெளியிட முன்வந்த தோழர் பாரத சக்தி நிலையம் பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கட்கு என் நன்றியுரியது.

—பாரதிதாசன்

குடும்ப விளக்கு

முதற்பகுதி ஒருநாள் நிகழ்ச்சி

அகவல்

காலை மலர்ந்தது

இளங்கதிர் கிழக்கில் இன்னும் எழவில்லை,
இரவு போர்த்த இருள் நீங்க வில்லை;
ஆயினும், கேள்வியால் அகலும் மடமைபோல்
நள்ளிரவு மெதுவாய் நடந்துகொண் டிருந்தது.
தொட்டி நீலத்தில் சுண்ணும்பு கலந்த
கலப்பென இருள்தன் கட்டுக் குலைந்தது.
புலர்ந்தி டப்போகும் பொழுது, கட்டிலில்
மலர்ந்தன அந்த மங்கையின் விழிகள்.

அவள் எழுந்தாள்

தூக்கத் தோடு தூங்கி யிருந்த
ஊக்கமும் சுறுசுறுப் புள்ளமும் மங்கை
எழுந்ததும் எழுந்தன இருகை வீசி,
தெளிவிலாக் கருக்கலில் ஒளிபடும் அவள்விழி
குளத்து நீரில் குதிக்கும் கெண்டைமீன்!

கோலமிட்டாள்

சின்ன மூக்குத் திருகொடு தொங்கும்
பொன்னுற் செய்த பொடிமுத் தைப்போல்
துளிஒளி விளக்கின் தூண்டு கோலைச்
செங்காந் தள்நிகர் மங்கை விரலால்

பெரிது செய்து விரிமலர்க் கையில்
ஏந்தி, அன்னம் வாய்ந்த நடையொடு,
முல்லை அரும்பு முத்தாய்ப் பிறக்கும்,
கொல்லை யடைந்து குளிர்புதுப் புனலை
மொண்டாள்; மொண்டு, முகத்தைத் துலக்கி
உண்டநீர் முத்தாய் உதிர்த்துப் பின்னும்,
சேந்துநீர் செங்கை ஏந்தித், தெருக்கதவு
சார்ந்ததாழ் திறந்து, தகடுபோற் குறடு
கூட்டி, மெருகு தீட்டிக் கழுவி,
அரிசிமாக் கோலம் அமைத்தனள்; அவளுக்குப்
பரிசில் நீட்டினன் பகலவன் பொன்னொளி!

காலைப் பாட்டு

இல்லத் தினிலே ஏகினள்; ஏகி
யாழின் உறையினை எடுத்தாள்; இசையில்
'வாழிய வையம் வாழிய' என்று
பாவலர் தமிழிற் பழச்சுவை சேர்த்தாள்.
தீங்கிலாத் தமிழில் தேனிசைக் கலவைபோய்த்
தூங்கிய பிள்ளைகள், தூங்கிய கணவனின்
காதின் வழியே கருத்தில் கலக்கவே,
மாதின் எதிர்அவர் வந்துட் கார்ந்தனர்.
அமைதி தழுவிய இளம்பகல்,
கமழக் கமழத் தமிழிசை பாடினள்.

வீட்டு வேலைகள்

பறந்தனள் பச்சைப் பசுங்கிளி; மாடு
கறந்தனள்; வீட்டை நிறம் புரிந்தனள்;
செம்பு தவலை செழும்பொன் ஆக்கினள்;
பைம்புனல் தேக்கினள், பற்ற வைத்த

அடுப்பினில் விளைத்த அப்பம் அடுக்கிக்
குடிக்க இனிய கொத்து மல்லிநீர்
இறக்கிப் பாலொடு சர்க்கரை இட்டு
நிறக்க அன்பு நிறையப் பிசைந்த
முத்தான வாயால் முழுநிலா முகத்தாள்
"அத்தான்" என்றனள்; அழகியோன் வந்தான்.

* * *

கணவனுக்கு உதவி

வந்த கணவன் மகிழும் வண்ணம்
குளிர்புனல் காட்டிக் குளிக்கச் சொல்லி,
துளிதேன் சூழும் களிவண்டு போல
அன்பனின் அழகிய பொன்னுடல் சூழ்ந்து,
மின்னிடை துவள, முன்னின் றுதவி,
வெள்ளுடை விரித்து மேனி துடைத்தபின்,

குழந்தைகட்குத் தொண்டு

"பிள்ளைகாள்" என்றனள்! கிள்ளைகள் வந்தனர்!
தூய பசும்பொன் துளிகளைப் போன்ற
சீயக் காய்த்தூள் செங்கையால் அள்ளிச்
சிட்டுக் காட்டியும் சிறுகதை சொல்லியும்
தொட்டுத் தேய்த்துத் துளிருடல் நலங்காது
நின்ற திருக்கோலப் பொன்னின் சிலைகட்கு
நன்னீ ராட்டி நலஞ்செய்த பின்னர்
பூவிதழ் மேற்பனி தூவிய துளிபோல்
ஓவியக் குழந்தைகள் உடலில் நீர்த் துளிகளைத்
துடைத்து, நெஞ்சில் சுரக்கும் அன்பை
அடக்கா தவளாய் அழகுமுத் தளித்தே
"பறப்பீர் பச்சைப் புறுக்களே" என, அவர்
அறைக்குள் ஆடைபூண் டம்பலத் தாடினர்.

காலை யுணவு

அடுக்களைத் தந்தி அனுப்பினுள் மங்கை;
''வந்தேன்'' என்று மணுளன் வந்தான்;
''வந்தோம்'' என்று வந்தனர் பிள்ளைகள்.
பந்தியில் அனைவரும் குந்தினர் வரிசையாய்த்
தழைத்த வாழைத் தளிரிலை தன்னில்
பழத்தொடு படைத்த பண்டம் உண்டனர்;
காய்ச்சிய நறுநீர் கனிவாய்ப் பருகினர்.

* * *

தாய்தான் வாத்திச்சி

நேரம் போவது நினையா திருக்கையில்
பாய்ச்சிய இளங்கதிர் பட்டது சுவர்மேல்;
அவள் கண்டு, காலை ''ஆறுமணி'' என
உரைத்தாள்; கணவன் ''இருக்கா'' தென்ருன்.
உண்டுண் டுண்டென ஒலித்தது சுவரின்
அண்டையில் இருந்த அடிக்கும் மணிப்பொறி.
பாடம் சொல்லப் பாவை தொடங்கிஞள்.
அவள்வாத் திச்சி; அறைவீடு கழகம்;
தவழ்ந்தது சங்கத் தமிழ்ச்சுவை; அள்ளி
விழுங்கினுர் பிள்ளைகள்; ''வேளை யாயிற்றே!

பள்ளிக்குப் பிள்ளைகள்

எழுங்கள்'' என்றனள் எழுந்தனர்; சுவடியை
ஒழுங்குற அடுக்கி, உடை அணிவித்துப்,
புன்னை இலைபோல் புதையடிச் செருப்புகள்
சின்னவர் காலிற் செருகிச் சிறுகுடை
கையில் தந்து, கையொடு கூட்டித்
தையல், தெருவரை தானும் நடந்து,
பள்ளி நோக்கித் தள்ளாடி நடக்கும்

பிள்ளைகள் பின்னழகு வெள்ளம் பருகிக்
கிளைமா றும்பசுங் கிளிபோல் ஓடி
அளவ ளாவினுள் ஆள னிடத்தில்,

கடைக்குப் போகும் கணவன்

கடைக்குச் செல்லக் கணவன், அலகிய
உடைகள் எடுத்தே உடுக்க லானுன்.
"கழுத்துவரை உள்ள கரிய தலைமயிர்
மழுக்குவீர் அத்தான்" என்று மங்கை சொன்னுள்.
நறுநெய் தடவி நன்ருய்ச் சீவி
முறுக்கு மீசையை நிறுத்திச் சராயினை
இட்டிடை இறுக்கி எழிலுறத் தொங்கும்
சட்டை மாட்டத் தன் கையில் எடுத்தான்.
பொத்தலும் கிழிசலும் பூவை கண்டாள்;
தைத்தாள் தையற் சடுகுடு பொறியால்.
ஆண்டநாள் ஆண்டு மாண்ட செந்தமிழ்ப்
பாண்டிய மன்னன் மீண்டது போல,
உடுத்திய உடையும் எடுத்த மார்பும்
படைத்த கணவனைப் பார்த்துக் கிடந்தாள்.

* * *

வெற்றிலைச் சுருள்

ஒற்றி வைத்த ஒளிவிழி மீட்டபின்,
வெற்றிலைச் சுருள் பற்றி ஏந்தினுள்;
கணவன் கைம்முன் காட்டி, அவன்மலர்
வாயில் தரத்தன் மனத்தில் நினைத்தாள்.
தூயவன் அப்போது சொன்ன தென்னெனில்,
"சுருளுக்கு விலை என்ன? சொல்லுவாய்?" என்ன.
"பொருளுக்குத் தக்கது போதும்" என்ருள்.
"கையிற் கொடுப்பதைக் காட்டிலும் சுருளை
வாயிற் கொடுத்திடு மங்கையே" என்ருன்.

சேயிழை அன்பாய்ச் செங்கை நீட்டினாள்,
குடித்தனப் பயனைக் கூட்டி எடுத்து
வடித்த சுவையினை வஞ்சிக் களித்தல்போல்
தளிர்க்கைக்கு முத்தம் தந்து,
குளிர்வாய் வெற்றிலை குழைய ஏகினனே!

அறுசீர் விருத்தம்

அவளின் காதலுள்ளம்

உணவுண்ணச் சென்றாள், அப்பம்
உண்டனள், சீனி யோடு
தணல்நிற மாம் பழத்தில்
தமிழ்நிகர் சுவையைக் கண்டாள்.
மணவாளன் அருமை பற்றி
மனம்ஒரு கேள்வி கேட்க.
'இணையற்ற அவன் அன்புக்கு
நிகராமோ இவைகள்' என்றாள்.

பிள்ளைகள் நினைவு

பள்ளிக்குச் சென்றிருக்கும்
பசங்களில் சிறிய பையன்
துள்ளிக் குதித்து மான்போல்
தொடர்ந்தோடி வீழ்ந்தானோ, என்(று)
உள்ளத்தில் நினைத்தாள்; ஆனால்
மூத்தவன் உண்டென் றெண்ணித்
தள்ளினாள் அச்சந் தன்னை!
தாழ்வாரம் சென்றாள் நங்கை!

வீட்டு வேலைகள்

ஒட்டடைக் கோலும், கையும்
உள்ளமும் விழியும் சேர்த்தாள்;
கட்டிய சிலந்திக் கூடு,
கரையானின் கோட்டை யெல்லாம்
தட்டியே பெருக்கித் "தூய்மை"
தனியர சாளச் செய்து,
சட்டைகள் தைப்ப தற்குத்
தையலைத் தொட்டாள் தையல்!

தையல் வேலை

ஆடிக்கொண் டிருந்த தையற்
பொறியினை அசைக்கும் ஓர்கை.
ஓடிக்கொண் டிருக்கும் தைத்த
உடையினை வாங்கும் ஓர்கை;
பாடிக்கொண் டேயி ருக்கும்
பாவையின் தாம ரைவாய்;
நாடிக்கொண் டேயி ருக்கும்
குடித்தன நலத்தை நெஞ்சம்!

மரச்சாமான்கள் பழுது பார்த்தாள்

முடிந்தது தையல் வேலை
முன்உள்ள மரச்சா மான்கள்
ஒடிந்தவை, பழுது பார்த்தாள்;
உளியினால் சீவிப் பூசிப்
படிந்துள்ள அழுக்கு நீக்கிப்
பளபளப் பாக்கி வைத்தாள்.

கொல்லூற்று வேலை

இடிந்துள்ள சுவர் எடுத்தாள்.
சுண்ணும்பால் போரை பார்த்தாள்,

மாமன் மாமிக்கு வரவேற்பு

நாத்தியார் வீடு சென்ற
நன்மாமன், மாமி வந்தார்,
பார்த்தனள்; உளம் மகிழ்ந்தாள்
பறந்துபோய்த் தெருவில் நின்று
வாழ்த்தி நல் வரவு கூறி
வணக்கத்தைக் கூறி, "என்றன்
நாத்தியார் தங்கள் பேரர்
நலந்தானு மாமி" என்ருள்.
வண்டிவிட் டிறங்கி வந்த
மாமியும், மாமனும், கற்
கண்டொத்த மரும கட்குக்
கனியொத்த பதிலுங் கூறிக்
கொண்டுவந் திட்ட பண்டம்
குறையாமல் இறக்கச் சொன்னர்.
வண்டியில் இருந்த வற்றை
இறக்கிடு கின்ருள் மங்கை;

மாமி மாமன் வாங்கி வந்தவை

கொஞ்சநாள் முன்வாங் கிட்ட
கும்ப கோணத்துக் கூசா,
மஞ்சள், குங் குமம், கண்ணுடி,
மைவைத்த தகரப் பெட்டி,
செஞ்சாந்தின் சீசா, சொம்பு,
வெற்றிலைச் சீவற் பெட்டி,
இஞ்சியின் மூட்டை ஒன்றே,
எலுமிச்சைச் சிறிய கோணி,
புதிய ஓர் தவலை நாலு,
பொம்மைகள், இரும்புப் பெட்டி,
மிதியடிக் கட்டை, பிள்ளை
விளையாட மரச்சா மான்கள்;

எதற்கும்ஒன் றுக்கி ரண்டாய்
இருக்கட்டும் வீட்டில் என்று
குதிரினில் இருக்கும் நெல்லைக்
குத்திட மரக்குந் தாணி;
தலையணை, மெத்தைக் கட்டுச்

சல்லடை புதுமு றங்கள்,
எலிப்பொறி, தாழம் பாய்கள்.
இப்பக்கம் அகப்ப டாத
இலுப்பெண்ணெய், கொடுவாய்க்கத்தி
இட்டலித் தட்டுக் குண்டான்,
கலப்பட மிலாநல் லெண்ணெய்;
கைத்தடி, சொந்தா ழம்பூ;

திருமணம் வந்தால் வேண்டும்
செம்மரத் தினில்முக் காலி.
ஒருகாசுக் கொன்று வீதம்
கிடைத்த பச்சரிசி மாங்காய்,
வரும்மாதம் பொங்கல் மாதம்
ஆதலால் விளக்கு மாறு,
பரிசாய்ச் சம்பந்தி தந்த
பாதாளச் சுரடு, தேங்காய்;

மூலைக்கு வட்டம் போட்டு
முடித்தமே லுறையும், மற்றும்
மேலுக்கோர் சுருக்குப் பையும்
விளங்கிடும் குடை, கறுப்புத்
தோலுக்குள் காயி தத்தில்
தூங்கும்மூக் குக்கண் ணாடி,
சேலொத்த விழியாள் யாவும்
கண்டனள் செப்ப லுற்றாள்:

* * *

மருமகள் வினு

“இவையெல்லாம் வண்டிக்குள்ளே
இருந்தன என்ருல், அந்த
அவைக்களம் தனிலே நீவீர்
எங்குத்தான் அமர்த்தி ருந்தீர்?
சுவைப்புளி அடைத்து வைத்த
தோண்டியின் உட்புறத்தில்
கவர்ந்துண்ணும் பூச்சி கட்கும்
கால்வைக்க இடமி ராதே?”

* * *

மாமி விடை

என்றனள், மாமி செல்வாள்;
“இவைகளின் உச்சி மீதில்
குன்றுமேல் குரங்கு போல
என்றனைக் குந்த வைத்தார்!
என் தலை நிமிர, வண்டி
மூடிமேல் பொத்த விட்டார்;
உன்மாமன் நடந்து வந்தார்
ஊரெல்லாம் சிரித்த” தென்ருள்.

* * *

மாமன் பேச்சு

“ஊரெல்லாம் சிரிக்க வைத்தேன்
என்ருளே உன்றன் மாமி!
யாரெல்லாம் சிரித்து விட்டார்?
என உன்றன் மாமியைக் கேள்:
பாரம்மா பழுத்த நல்ல
பச்சைவா ழைப்ப ழங்கள்!
நேரிலே இதனை யும்பார்
பசுமாட்டு நெய்யின் மொந்தை

''வண்டியில் எவ்வி டத்தில்
வைப்பது? மேன்மை யான
பண்டத்தைக் காப்ப தற்குப்
பக்குவம் தெரிந்தி ருந்தால்
முண்டம்இப் படிச்சொல் வாளா?
என்னதான் முழுகிப் போகும்
அண்டையில் நடந்து வந்தால்?''
என்றனன், அருமை மாமன்.

* * *

மருமகள் செயல்

மாமனூர் கொண்டு வந்த
பொருளெல்லாம் வரிசை செய்து
தீமையில் லாத வெந்நீர்
அண்டாவில் தேக்கி வைத்துத்
தூய்மைசேர் உணவு தந்து
துப்பட்டி விரித்த மெத்தை!
ஆம். அதில் அவர் அயரச் சொல்லிக்
கறிவாங்க அவள் நடந்தாள்.

* * *

கடையிலே செலவு செய்த
கணக்கினை எழுதி வைத்தாள்.
இடையிலே மாமன் ''விக்குள்
எடுத்தது தண்ணீர் கொஞ்சம்
கொடு'' எனக் கொடுத்தாள். பின்னரிக்
கூடத்துப் புதுமை ஒடி
அடுக்களை அரங்கில், நெஞ்சம்
அசைந்திட ஆட லானுள்.

என்ன கறி வாங்கலாம்

கொண்டவர்க் கெதுபி டிக்கும்
குழந்தைகள் எதைவி ரும்பும்
தண்டூன்றி நடக்கும் மாமன்
மாமிக்குத் தக்க தென்ன
உண்பதில் எவரு டம்புக்(கு)
எதுவுத வாதென் றெல்லாம்
கண்டனள், கறிகள் தோறும்
உண்பவர் தம்மைக் கண்டாள்.

* * *

பிள்ளைகள் உள்ளம் எப்படி

பொரியலோ பூனைக் கண்போல்
பொலிந்திடும்; சுவைம ணக்கும்
"அருந்துமா சிறிய பிள்ளை"
எனஎண் ணும் அவளின் நெஞ்சம்;
இருந்தந்தச் சிறிய பிள்ளை
இச்சென்று சப்புக் கொட்டி
அருந்தியே மகிழ்ந்த தைப்போல்
அவள் காதில் ஓசை கேட்கும்.

* * *

அத்தானுக்கு எது பிடிக்கும்?

பொருளையும் பெரிதென் றெண்ணாள்.
பூண்வேண்டாள்; தனைம ணந்தோன்
அருளையே உயிரென் றெண்ணும்
அன்பினாள்; வறுத்தி றக்கும்
உருளை நற் கிழங்கில்; தன்னை
உடையானுக் கிருக்கும் ஆசைத்
திருவுளம் எண்ணி எண்ணிச்
செவ்விள நகைசெய் கின்றாள்.

எதிர்கால நினைவுகள்

இனி வாழும் நாள் நினைத்தாள்
இளையவர் மாமன் மாமி;
நனிஇரங் கிடுதல் வேண்டும்;
நானவர்க் கன்னை போல்வேன்
எனதத்தான் தனையும் பெற்று
வாழ்ந்தநாள் எண்ணும் போதில்
தனிக்கடன் உடையேன், நானோர்
தவழ்பிள்ளை அவர்கட் கென்றாள்.

* * *

கிழங்கினை அளியச் செய்வாள்,
கீரையைக் கடைந்து வைப்பாள்;
கொழுங்காய்ப்பச் சடியே வைப்பாள்
கொல்லையின் முருங்கைக் காயை
ஒழுங்காகத் தோலைச் சீவிப்
பல்லில்லார் உதட்டால் மென்று
விழுங்கிடும் வகை முடித்து
வேண்டிய எல்லாம் முடித்தே.

* * *

முதியவருக்குத் துணை

தூங்கிய மாமன் "அம்மா
தூக்கென்னை" என்று சொல்ல,
ஏங்கியே ஓடி மாமன்
இருக்கின்ற நிலைமை கண்டு,
வீங்கிய காலைப் பார்த்தாள்
எழுந்திட வேண்டாம்!" என்றாள்;
தாங்கியே மருந்து பூசிச்
சரிக்கட்டிப் படுக்க வைத்தாள்;

அவளோர் மருத்துவச்சி

நாடியில் காய்ச்சல் என்றே
நன்மருந் துள்ளுக் கீந்தாள்;
ஓடிநற் பாலை மொண்டு,
மருவுலைக் கஞ்சி ஊற்றி,
வாடிய கிழவர்க் கீந்தாள்;
மாமிக்கோ தலைநோக் காடாம்,
ஓடிடச் செய்தாள் மங்கை
ஓரேபற்றில் நொடிநே ரத்தில்.

* * *

அள்ளி அணைத்தாள் பிள்ளைகளை

குழந்தைகள் பள்ளி விட்டு
வந்தார்கள்; குருவிக் கூட்டம்
இழந்தநல் லுரிமை தன்னை
எய்தியே மகிழ்வ தைப்போல்;
வழிந்தோடும் புதுவெள் ளத்தை
வரவேற்கும் உழவ ரைப்போல்,
எழுந்தோடி மக்கள் தம்மை
ஏந்தினுள் இருகை யாலும்!

* * *

உடை மாற்றினுள்

பள்ளியில் அறிஞர் சொன்ன
பாடத்தின் வரிசை கேட்டு,
வெள்ளிய உடை கழற்றி,
வேறுடை அணியச் செய்தே,
உள்வீட்டில் பாட்டன் பாட்டி
உள்ளதை உணர்த்தி, அந்தக்
கள்ளினில் பிள்ளை வண்டு
களித்திடும் வண்ணம் செய்தாள்!

தலைவி சொன்ன புதுச்செய்தி

அன்றைக்கு மணம்பு ரிந்த
அழகியோன் வீடு வந்தான்;
இன்றைக்கு மணம் புரிந்தாள்
எனும்படி நெஞ்சில் அன்பு
குன்றுத விழியால், அன்பன்
குளிர்விழி தன்னைக் கண்டாள்;
''ஒன்றுண்டு சேதி'' என்றாள்;
''உரை'' என்றான்; ''அம்மா அப்பா

''வந்தார்'' என் றுரைத்தாள், கேட்டு
''வாழிய'' என்று வாழ்த்தி,
''நொந்தார்கள்'' என்று கேட்டு
நோயுற்ற வகைய றிந்து,
தந்தைதாய் கண்டு ''உங்கள்
தள்ளாத பருவந் தன்னில்
நைந்திடும் வண்ணம் நீங்கள்
நடந்திட லாமா? மேலும்,

* * *

முதியோர்க்கு

ஒக்கநல் லிளமை கண்டீர்
கல்விநல் லொழுக்கம் கண்டீர்;
மெய்க்காதல் மணமும் பெற்றீர்;
இல்லற வெற்றி பெற்றீர்;
மக்களைப் பெற்றீர்; வைய
வாழ்வெலாம் பெற்றீர்; என்றால்
எக்குறை பெற்றீர்? இன்னும்
ஏனிந்தத் தொல்லை ஏற்றீர்?

"அதிர்ந்திடும் இளமைப் போதில்
ஆவன அறங்கள் செய்து
முதிர்ந்திடும் பருவந் தன்னில்,
மக்கட்கு முடியைச் சூட்டி,
எதிர்ந்திடும் துன்ப மேதும்
இல்லாமல், மக்கள், பேரர்
வந்திடல் கண்டு, நெஞ்சு
மகிழ்வதே வாழ்வின் வீடு."

* * *

அறிவுக்குத் திருவிளக்கு

என்றனன்; தந்தை சொல்வார்;
"என்னருமி மகனே, மெய்தான்
ஒன்றிலும் கவலை கொள்ளேன்,
உன்னைநான் பெற்ற தாலே!
அன்றியும் உன்பெண் டாட்டி
அறிவுக்கோர் திருவி ளக்காம்.
இன்றுநான் அடைந்த நோய்க்கும்
நன்மருந் திட்டுக் காத்தாள்.

* * *

செல்லப்பா உணவு கொள்ளச்
சிறுவர்கள் தமையும் உண்ணச்
சொல்லப்பா" எனவே, அன்பு
சொரிந்திடச் சொல்லி டுந்தன்
நல்லப்பா மகிழும் வண்ணம்
நல்லதப் பாஎன் றோதி,
மெல்லப்பா வைபு ரிந்த
விருந்தினை அருந்த லுற்றான்.

பிள்ளைக்கு அமுது

குழந்தைகள் உடனி ருந்து
கொஞ்சியே உண்ணு கின்றார்
பழந்தமிழ்ப் பொருளை அள்ளிப்
படித்தவர் விழுங்குதல் போல்!
ஒழுங்குறு கறிகள் தம்மில்
அவரவர் உளம றிந்து
வழங்கினாள் அள்ளி அள்ளி,
வழிந்திடும் அன்புள் ளத்தாள்.

* * *

பாடு என்றான்

அனைவரும் உண்டார் அங்கே!
கூடத்தில் அமர்ந்தி ருந்தார்.
சுனைவரும் கெண்டைக் கண்ணாள்
துணைவனை அணுகி, "நீவிர்
எனைவரும் படி ஏன் சொல்ல
வில்லை" என்றாள் சிரித்தே!
தினைவரும் படிஇல் லார்க்கும்
திருநல்கும் தமிழ்பா டென்றான்.

* * *

யாழ் எடுத்தாள்

குளிர்விழி இளநகைப்பூங்
குழலினாள் குந்தினாள்; தன்
தளிருடல் யாழ் உடம்பு
தழுவின; இரு குரல்கள்
ஒளியும் நல்வானும் ஆகி
உலவிடும் இசைத்தேர் ஏறித்
"தெளிதமிழ்" பவனி வந்தாள்
செவிக்கெலாம் காட்சி தந்தாள்,

கவிதை பாய்ச்சினுள்

உள்ளத்தில் கவிதை வைத்தே
உயிரினுல் எழுப்பி னுள்;அவ்
வெள்ளத்தில் கலையைக் கோத்தாள்;
வீணையின் அளவிற் சாய்த்தாள்;
தெள்ளத்தெ ளிந்த நீர்போல்,
செந்தமிழ்ப் பொருள்போல் நெஞ்சப்
பள்ளத்தில் கோடைத் துன்பம்
பறந்திடப் பாய்ச்சி விட்டாள்.

* * *

உயிரெலாம் தமிழில் தோக்கின

வீடெலாம் இசையே; வீட்டில்
நெஞ்செலாம் மெருகே; நெஞ்ச
ஏடெலாம் அறிவே; ஏட்டின்
எழுத்தெலாம் களிப்பே; அந்தக்
காடெலாம் ஆடும் கூத்தே;
காகங்கள் குருவி எல்லாம்
மாடெல்லாம் இவ்வா றுனுல்
மனிதர்க்கா கேட்க வேண்டும்?

* * *

கடையை மறந்தீரோ ?

இசையினில் தனை மறந்தே
இருந்ததன் கணவன் தன்னைக்
"கடையினை மறந்து விட்டீர்
கணக்கர் காத்திருப்பார்" என்று
நடையினில் அன்னம் சொன்னுள்:
நல்லதோர் நினைவு பெற்ற
உடையவன் "ஆம் ஆம்" என்றுன்:
ஆயினும் "உம்உம்" என்றுன்.

மனைவியிடம் பிச்சை கேட்டான்

"கண்ணல்ல; நீதான் சற்றே
கடைக்குப் போய்க் கணக்கர் தம்மை
உண்பதற் கனுப்பி, உண்டு
வந்தபின் வா; என் னுசைப்
பெண்ணல்ல" என்று சொல்லிச்
சோம்பலால் பிச்சை கேட்டான்.
கண்ணல்ல, கருத்தும் போன்ருள்,
"சரி" என்று கடைக்குச் சென்ருள்.

* * *

கடையின் நடைமுறை

மல்லியை அளப்பார்; கொம்பு
மஞ்சளை நிறுப்பார்; நெய்க்குச்
சொல்லிய விலை குறைக்கச்
சொல்லுவார்; கொள் சரக்கின்
நல்லியல் தொகை கொடுப்பார்;
சாதிக்காய் நறுக்கச் சொல்வார்
வெல்லம் என் றொரு குழந்தை
விரல்நீட்டும் கடைக்கு வந்தாள்.

* * *

அவள் வாணிபத் திறமை

களிப்பாக்குக் கேட்பார்க் கீந்து
களிப்பாக்கிக் கடனுய்த் தந்த
புளிப்பாக்கி தீர்ந்த பின்பு
கடனுகப் புதுச் சரக்கை
அளிப்பார்க்குப் பணம் அளித்தாள்;
அதன்பின்னர் கணக்கர் எல்லாம்
கிளிப்பேச்சுக் காரி யின்பால்
உணவுண்ணக் கேட்டுப் போனுர்.

இளகிய நெஞ்சத் தாளைத்
இளகாத வெல்லம் கேட்பார் ;
அளவாக இலாபம் ஏற்றி
அடக்கத்தை எடுத் துரைப்பாள்!
மிளகுக்கு விலையும் கூறி
மேன்மையும் கூறிச் சற்றும்
புளுகாமல் புகன்ற வண்ணம்
புடைத்துத் தூற்றிக் கொடுப்பாள்.

* * *

கணவனிடம் கணக்கு ஒப்புவித்தாள்

கொண்டவன் வந்தான்; கண்கள்
குளிர்ந்திடக் கண்டாள்: "அத்தான்
கண்டுள்ள கணக்கின் வண்ணம்
சரக்குகள் கடன்தந் தார்க்குத்
தண்டலும் கொடுத்தேன்; விற்று
முதலினைத் தனியே வைத்தேன்;
உண்டங்கு வேலை" என்றே
உரைத்தனள்; வீடு சென்றாள்.

* * *

வீட்டறை மருத்துவ மனை

படுக்கையில் மாம னாரைப்
பார்த்தனள்; "காலில் இன்னும்,
கடுக்கை தீர்ந்திலதோ" என்று
கனிவோடு கேட்டு டுக்கும்
உடுக்கையும் மாற்று வித்து
மட்டான உணவு தந்து
தடுக்கினி லிருந்து தூக்கிச்
சாய்வு நாற்காலி சேர்த்தாள்.

மற்றும் வீட்டு வேலை

வரிசையாய்க் காயவைத்த
வடகத்தை, வற்றல் தன்னைப்
பெரிசான சாலில் சேர்த்தாள்:
பிணைந்துள்ள மாடு கன்றுக்(கு)
உரியநல் தீனி வைத்தாள்;
உறவிளக் குகள்து டைத்தாள்
வரும்மக்கள் எதிர்பார்த் திட்டாள்
வந்தனர்; மகிழ்ச்சி பெற்றாள்.

* * *

கடற்கரையில்

சிற்றுண வளித்தாள்; பின்பு
திரைகடற் கரையை நாடிப்
பெற்றதன் மக்கள் சூழப்
பெருவீதி ஓரமாகப்
பொற்கொடி படர்ந்தாள் தேனைப்
பொழிந்திடு பூக்க ளோடு!
வற்றாத வெள்ளக் காட்டின்
மணற்கரை ஓரம் வந்தாள்!

* * *

கடற்கரைக் காட்சி

அக்கரை செலும்உள் ளத்தை
அளாவிடக் கிடந்த வில்லும்,
இக்கரை அலையின் ஆர்ப்பும்,
இவற்றிடைச் செவ்வா னத்தின்
மிக்கொளி மிதக்கும் மேனி
விரிபுனற் புரட்சிப் பாட்டும்,
"ஒக்கவே வாழ்க மக்காள்"
என்பதோர் ஒலியும் கேட்டாள்;

காட்சி இன்பம்

குளிர்புனல் தெளிவி லெல்லாம்
ஒளிகுதி கொள்ளும்; வெள்ளத்
துளிதொறும் உயிர்து டிக்கும்;
தொன்மைசேர் கடல், இவ் வைய
வெளியெலாம் அரசு செய்யும்!
விண்ணெலாம் ஒலியைச் செய்யும்!
களியெலாம் காணக் காணக்
கருத்தெலாம் இன்பம் பொங்கும்!

* * *

கடற் காற்று

கடலிடைப் புனலில் ஆடிக்
குளிரினிற் கனிந்த காற்றை
உடலி டைப் பூசுகின்ற
ஒலிகடற் கரையின் ஓரம்
அடர்சிற கன்னப் புட்கள்
அணிபோல அலைநடக்கும்
நடையொடு நடந்து வீடு
நண்ணினள் மக்க ளோடு.

இரவுக்கு வரவேற்பு

மேற்றிசைக் கதிர்ப்ப ழத்தை
விருந்துண்டு; நீல ஆடை
மாற்றுடை யாய் உடுத்து,
மரகத அணிகள் பூண்டு,
கோற்கிளை ஒடுங்கும் புட்கள்
கோட்டிடும் இறகின் சந்தக்
காற்சிலம் பசையக் காதற்
கரும்பான இரவு தன்னைத்

திருவிளக் கேந்தி வந்து
தெருவினில் வரவேற் கின்ருள்.
உருவிளக் கிடவீட் டுக்குள்
ஒளிவிளக் கனைத்தும் ஏற்றி
ஒருபெருங் கலயத் துள்ளே
உயர்நறும் புகை எழுப்பிப்
பெரியோரின் உள்ளம் எங்கும்
பெருகல்போல் பெருகச் செய்தாள்.

* * *

அத்தானை எதிர்பார்க்கின்ருள்

கட்டுக்குள் அடங்கா தாடிக்
களித்திடும் தனது செல்வச்
சிட்டுக்கள், சுவடிக் குள்ளே
செந்தமிழ்த் தீனி உண்ண
விட்டுப்பின் அடுக்க ளைக்குள்
அமுதத்தை விளைவு செய்தாள்;
எட்டுக்கு மணி அடிக்க
அத்தானை எதிர்பார்க் கின்ருள்.

எண்சீர் விருத்தம்

கட்டில் அழகு

சரக்கோன்றை தொங்கவிட்ட பந்த லின்கீழ்
தனிச்சிங்கக் கால்நான்கு தாங்கும் கட்டில்
இருக்கின்ற மெத்தைதலை யணைகள் தட்டி
இருவீதி மணமடிக்கும் சந்த னத்தைக்
கரைக்கின்ற கலயத்துட் கரைத்துத் தென்றல்
கலக்கின்ற சன்னலினைத் திறந்து, நெஞ்சில்
சுரக்கின்ற அன்பினுல், தெருவில் மீண்டும்
துடிக்கின்ருள் கணவனது வரவு பார்த்தே!

அவன் மலைபோன்ற செல்வம்

பறக்கின்ற கருங்குயிலாள் மீண்டும் வீட்டில்
பழக்குலையைத் தட்டத்தில் அடுக்கிப், பாலைச்
சிறக்கின்ற செம்பினிலே ஊற்றி வைத்துச்
சிரிக்கின்ற முல்லையினைக் கண்ணி யாக்கி,
நிறக்கின்ற மணிவிளக்கைச் சிறிது செய்து
நினைக்கின்ற இன்பத்தை நெஞ்ச வீட்டில்
மறைக்கின்ற படிமறைத்து மற்றும் சென்று
மலைபோன்ற செல்வத்தின் வரவு பார்த்தாள்.

* * *

பிள்ளைகட்குப் பரிசு

கால்ஒடிந்து போகுமுன்னே அவனும் வந்தான்;
கதையொன்று கேட்டாயா? எனவுட் கார்ந்தான்.
மேலிருந்து "பிள்ளைவளர்ப் புப்போட்டிக்கு
விடைவந்து சேர்ந்த" தென்றான்; எவ்வாறென்றாள்.
"ஆல்ஒடிந்து வீழ்ந்தாலும் தோள்கள் தாங்கும்
அப்படிநாம் பிள்ளைகளை வளர்த்த தாலே,
பாலொடும்சர்க் கரைகலந்த இனிய சொல்லாய்
பரிசுநமக் குத்தந்தார் பாராய்" என்றான்.

* * *

பழங்காலக் கிழங்கள்

அறையினிலே படுத்திருந்த பெற் றோர்காதில்
அதைப்போடத் துவக்கினான். "வளர்ப்புப் போட்டி
அறியோமே எம்நாளில்" என்றார் பெற்றோர்.
அப்படிஎன் றாலின்ன தெனவி ளக்கிக்
"குறைவின்றி வளர்ப்பவர்கள் பரிசு கொள்ளல்"
கூறினான். "குழந்தைகளை விசாரித் துத்தான்
அறிந்தாரோ?" எனக்கேட்டார் அக்கா லத்தார்;
அதன்விரிவும் கூறியபின் மகிழ்வு கொண்டார்.

அடுக்களையிற் பிள்ளைகள்

பரிசுதனைப் பெற்ற பிள்ளை, ஓடி வந்தான்
பலருமே சூழ்ந்தார்கள், குருவிக் கூட்டம்
பெரிசாக, இன்மொழிகள் செவிபிளக்கப்
பெருமானும், பெருமாட்டி தானும், அன்பின்
அரசாட்சி செலுத்தியபின், எல்லா ரும்போய்
அடுக்களையிற் கூடாரம் அடித்து விட்டார்;
ஒருபெரும்போர்க் களம்புகுந்தார், உணவைத் தூக்கி
ஓடிப்போ டா, என்றார்; ''பசி'' பறந்தான்!

* * *

குழந்தைகள் தூங்கியபின்

அவன் பாடிக் கொண்டிருந்தான் அறை வீட்டுக்குள்
அருமையுள்ள மாமனார் மாமி யார்க்கும்,
உவந்தருள உணவிட்டுக் கடன் முடித்தாள்;
உட்பக்கத் தறைநோக்கி அவரும் போனார்.
குவிந்திருக்கும் சுவையுணவு தானும் உண்டாள்;
கொக்கரிக்கும் நெஞ்சுக்குத் துணிவு கூறி,
அவிழ்ந்துவரும் நிலாஒளியால் இதழ்கள் மூடும்
அல்லிப்பூ விழிகள் குழந்தைகளும் மூட,

* * *

கதவைத் தாழிட்டார்

கண்டுபடுக் கைதிருத்தி உடைதி ருத்திக்,
காற்றில்லாப் போதினிலே விசிறி வீசி,
வண்டுவிழி திறக்குமொரு குழந்தை, ''தண்ணீர்
வை'' என்னும்; ஒன்று தலை தூக்கிப் பார்க்கும்;
ப ண்டிதர்கள் பழங்கதையின் ஒட்டைக் கெல்லாம்
ப ணிக்கையிடல்போல் அனைத்தும் தணிக்கைசெய்தே
ஒண்பசு, நற் கன்றுக்கு வைக்கோல் ஈந்தே
உட்கதவு, வெளிக்கதவின் தாழ்அ டைத்தாள்.

கட்டிலண்டை மங்கை

தொண்டையினில் ஒன்றுமே அடைக்க வில்லை
துணைவனவன் சிறுகனைப்புக் கனைக்க லுற்றான்;
அண்டையிலே மங்கைபோய் "அத்தான்" என்றாள்;
அத்தானா தூங்கிடுவான்? "உட்கார்" என்றான்.
திண்தோளில் சந்தனத்தைப் பூசு கின்றாள்
சேயிழைக்கு முல்லைமலர் சூட்டு கின்றான்
கண்டான்! கண்டாள்! உவப்பின் நடுவிலே, "ஓர்
கசப்பான சேதியுண்டு கேட்பீர்" என்றாள்!

* * *

பொதுத்தொண்டு செய்தோமா?

"மிதிபாகற் காய்கசக்கும்; எனினும் அந்த
மேற்கசப்பின் உள்ளேயும் சுவைஇ ருக்கும்;
அதுபோலத் தானேடி? அதனாலென்ன?
அறிவிப்பாய் இளமானே" என்றான் அன்பன்.
"அதிகாலை தொடங்கி நாம் இரவு மட்டும்
அடுக்கடுக்காய் நமதுநலம் சேர்ப்ப தல்லால்"
இதுவரைக்கும் பொதுநலத்துக் கென்ன
[செய்தோம்?
என்பதைநாம் நினைத்துப்பார்ப் பதுவு மில்லை.

வீட்டுத் தொண்டா பொதுத்தொண்டு?

"இன்றைக்குக் கறிஎன்ன? செலவு யாது?
ஏகாலி வந்தானா? வேலைக் காரி
சென்றாளா? கொழுக்கட்டை செய்ய லாமா?
செந்தாழை வாங்குவமா? கடைச் சரக்கை
ஒன்றுக்கு மூன்றாக விற்ப தெந்நாள்?
உன்மீதில் எனக்காசை பொய்யா? மாடு
குன்றுநிகர் குடம்நிறையக் கறப்ப துண்டா?
கொடுக்கலென்ன? வாங்கலென்ன? இவைதாம்
[கண்டோம்.

தன்னலத்தால் என்ன நடக்கும்

தமிழரென்று சொல்லிக்கொள் கின்றோம் நாமும்;
தமிழ்நாட்டின் முன்னேற்றம் விரும்பு கின்றோம்!
எமதென்று சொல்கின்றோம் நாடோ றுந்தான்!
எப்போது தமிழினுக்குக் கையா லான
நமதுழைப்பை ஒருகாசைச் செலவு செய்தோம்?
நாமிதனை என்றேனும் வாழ்நாள் தன்னில்,
அமைவாகக் குந்திநினைத் தோமா? இல்லை;
அனைவருமிவ் வா றிருந்தால் எது டக்கும்?''

பெரும்படியான தொண்டு செய்துள்ளோம்

கரும்படியின் சாறுநிகர் மொழியாள் இந்தக்
கனிந்தமொழி சொன்னவுடன் அவன்உரைப் பான்
''வரும்படிவீ தப்படிநான் தரும்ப டிக்கு
வாக்களித்த படிகணக்கர் திங்கள் தோறும்
கரம்படிவீ தித்தமிழர் கழகத் தார்கள்
கடைப்படியை மிதித்தவுடன் எண்ணி வைப்பார்!
பெரும்படியாய்ச் செய்ததுண்டு; படிக்கணக்கைப்
பேசிவிட்டாய் கண்டபடி'' என்று சொல்ல.

* * *

தமிழ் படிக்கவேண்டும் எல்லோரும்

அப்படியா! அறியாத படியால் சொன்னேன்.
அந்தமிழர் படிப்படியாய் முன்னேற் றத்தை
எப்படியா யினும்பெற்று விட்டால் மக்கள்
இப்படியே கீழ்ப்படியில் இரார்க ளன்றோ?
மெய்ப்படிநம் மறிஞரின்சொற் படிந டந்தால்,
மேற்படியார் செப்படி வித்தை பறக்கும்.
முற்படில் ஆகாததுண்டா? எப்ப டிக்கும்
முதற்படியாய்த் தமிழ்படிக்க வேண்டும்'' என்றாள்.

தமிழ்நாடு தலை தூக்க உயிரையும் தருவேன்

"இழந்தபழம் புகழ்மீள வேண்டும் நாட்டில்,
எல்லோரும் தமிழர்களாய் வாழ வேண்டும்.
வழிந்தொழுகும் சுவைத்தமிழே பெருகவேண்டும்
மாற்றலர்கள் ஏமாற்றம் தொலைய வேண்டும்
விழுந்ததமிழ் நாடுதலை தூக்க என்றன்
உயிர்தனையே வேண்டிடினும் தருவேன்" என்றான்.
"பழம்இடுவேன் சர்க்கரைப்பால் வார்ப்பேன் உங்கள்
பண்பாடும் வாய்திறப்பீர் அத்தான்" என்றாள்.

* * *

அன்றன்று புதுமை

"அன்றிலடி நாமிருவர் பழமும் பாலும்
ஆருக்கு வேண்டுமடி! என்றன் ஆசைக்
குன்றத்திற் படர்ந்தமலர்க் கொடியே, மண்ணில்
குவிந்திருக்கும் சுவையுள்ள பொருள்கள் எல்லாம்
ஒன்றொன்றும் மறுநாளே பழமை கொள்ளும்;
ஒன்றொன்றும் சிலநாளில் தெவிட்டிப் போகும்;
அன்றன்று புதுமையடி, தெவிட்ட லுண்டோ?
ஆருயிரே நீகொடுக்கும் இன்பம்" என்றான்.

இரவுக்கு வழியனுப்பு விழா

நள்ளிரவின் அமைதியிலே மணிவிளக்கும்
நடுங்காமல் சன்னலுக்குள் புகுந்த தென்றல்
மெல்லஉடல் குளிரும்வகை வீசா நிற்கும்
வீணையில்லை காதினிலே இனிமை சேர்க்கும்
சொல்லரிதாய், இனிதினிதாய் நாழி கைபோம்;
சுடர்விழிகள் ஈரிரண்டு, நான்கு பூக்கள்,
புல்லிதழிற் போய்ஒடுங்கும்; தமைமறந்து
பூரிப்பார் நலம்பாடி இரவு செல்லும்.

———

குடும்ப விளக்கு

இரண்டாம் பகுதி விருந்தோம்பல்

(இப்பகுதியின் உரிமை
செந்தமிழ் நிலையத்தாருக்கு
உரியது.)

புரட்சிக் கவிஞர்
பாரதிதாசன்

செந்தமிழ் நிலையம்
இராமச்சந்திரபுரம்
புதுக்கோட்டை மாவட்டம்

கு. வி.—3

திருமுன் படைத்தல்

இற்றைக்கு முப்பதாண்டின் முன் தொடங்கியே தனித்தமிழில் நூல் எழுதிக் காட்டியும், தனித் தமிழே வேண்டும் எனும் கருத்தை ஊட்டியும் வரும், நிறைதமிழ் ஆய்ந் தார் மறைமலையடிகளின் திருமுன் இதைப் படைக்கின்றேன்.

பாரதிதாசன்

கவிஞர் கருத்து

''குடும்ப விளக்கு'' முதற்பகுதின்கண், நல்லதோர் குடும்பத்தின் ஒருநாள் நிகழ்ச்சி குறிக்கப் பெற்றிருந்தது. ஆயினும் அற்றைநாள் விருந்தினர் வரவில்லை.

* * *

இவ்விரண்டாம் பகுதியின்கண் விருந்து வந்தது குறிக்கப் பெற்றுள்ளது.

* * *

முதற் பகுதியின் நிகழ்ச்சிக்கும் இந்நிகழ்ச்சிக்கும் இடையில் எவ்வளவு நாள் சென்றிருக்குமோ எனில் ஏறக்குறைய இரண்டாண்டுகள் என்க. இப்பகுதியில் வீட்டின் முதியோர் தள்ளாமை அடைந்துள்ளனர். குடும்பத் தலைவர்களுக்குத் தம் பிள்ளையின் காதல் உள்ளம் புலனாகிறது.

பாரதிதாசன்

எங்கள் கருத்து

"குடும்ப முன்னேற்றமே நாட்டின் முன்னேற்றம்; நல்ல குடும்பம் ஒரு பல்கலைக் கழகம்"—இவை நம் கவிஞரின் கருத்து. இந்தக் கருத்துக்கு எடுத்துக் காட்டாகக் கவிஞர் அவர்களின் குடும்பம், முன்னேற்றம் நிறைந்த பல்கலைக் கழகமாக விளங்குகிறது.

"குடும்பவிளக்கு முதற் பகுதி தோன்றுவதற்குக் காரணமே கவிஞர்தம் அருமை மகள் திருமதி சரசுவதிதான்!

முதற்பகுதி குடும்பப் பண்பை விளக்குவது. இந்த இரண்டாம் பகுதியில் விருந்தினர்களை வரவேற்று விருந்தோம்பும் முறையும், இல்லத் தலைவரின் இளமை நினைவுகளும், எதிர்காலத் தலைவரின் காதலும், மற்றும் வாழ்க்கைப் பண்பும் காணப்படுகின்றன. கவிஞரின் கவியமுதைப்பற்றி நாம் சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

குடும்ப விளக்கை இயற்றிய நம் கவிஞர் அவர்களுக்கும், அவர்தம் அருமை மகளார்க்கும் தமிழ் நாட்டினர் சார்பாக நன்றி செலுத்துகிறோம்.

செந்தமிழ் நிலையம்

குடும்ப விளக்கு

இரண்டாம் பகுதி விருந்தோம்பல்

தலைவன் கடைக்குச் சென்றான்

அன்பு மணவாளன்
ஆன வுணவருந்திப்
பின்பு, மனைவி தந்த
பேச்சருந்தித்—தன்புதுச்

சட்டை யுடுத்துத்
தனிமூ விரற்கடையில்
பட்டை மடித்த
படியணிந்து—வட்டநிலைக்

கண்ணாடி பார்த்துக்
கலைந்த முடியொதுக்கிக்
"கண்ணேசெல் கின்றேன்
கடைக்" கென்றான்—பெண்வாய்க்

கடைவிரித்துப் புன்னகைப்புக்
காட்டி "நன்" றென்றாள்;
குடைவிரித்துத் தோள்சாய்த்துக்
கொண்டே—நடை விரித்தான்.

தலைவி விருந்தினரை வரவேற்றாள்

தன்னருமை மக்கள்
தமிழ்க் கழகம் தாம் செல்லப்
பின்னரும் ஐயன் செல்லப்
பெண்ணரசி—முன் சுவரில்

மாட்டி யிருந்த
மணிப்பொறி "இரண்டென்று"
காட்டி யிருந்ததுவும்
கண்டவளாய்த்—தீட்டிச்

சுடுவெயிலில் காயவைத்த
சோளம் துழவி
உடல் நிமிர்ந்தாள் கண்கள்
உவந்தாள்;—நடைவீட்டைத்

தாண்டி வரும் விருந்தைத்
தான்கண்டாள் கையேந்திப்
பூண்ட மகிழ்வால்
புகழேந்தி—வேண்டி

"வருக! அம் மாவருக!
ஐயா வருக!
வருக! பாப்பா தம்பி"
யென்று—பெருகன்பால்

பொன் துலங்கு மேனி
புதுமெருகு கொள்ள, முகம்
அன்றலர்ந்த செந்தா
மரையாக—நன்றே

வரவேற்ருள்; வந்தவரின்
பெட்டி படுக்கை
அருகில் அறைக்குள்
அமைத்தாள்—விரைவாக

அண்டாவின் மூடி
அகற்றிச்செம் பில்தண்ணீர்
மொண்டுபுறந் தூய்மை
முடிப்பிரென்று—விண்டபின்

சாய்ந்திருக்க நாற்காலி
தந்தும்வெண் தாழையினுல்
வாய்ந்திருக்கும் பாய்விரித்தும்
மற்றதிலே—ஏய்ந்திருக்க

வெள்ளையுறை யிட்டிருக்கும்
மெத்தை தலையணைகள்
உள்ளறையில் ஓடி
யெடுத்துதவி—அள்ளியே

தேன்குழலும் உண்ணத்
தெவிட்டாத பண்ணியமும்
வான்குழலாள் கொண்டுவந்து
வைத்தேகி—ஆன்கறந்த

பாலும் பருகும்
படிவேண்டி, வெற்றிலைக்கு
நாலும் கலந்து
நறுக்கியகாய்—மேலுமிட்டுச்

செந்தாழை, பல்பூக்கள்
பச்சையொடு சேர்கண்ணி
வந்தாள் குழல்சூட்டி
மற்றவர்க்கும்—தந்துபின்

நின்ற கண்ணாடி
நெடும்பேழை தான்திறந்(து)
இன்று மலர்ந்த
இலக்கியங்கள்—தோன்றுவந்த

நன்னூற்கள் செய்தித்தாள்
நல்கி, "இதோ வந்தேன்"
என்று சமைக்கும்
எதிர் அறைக்குள்—சென்றவளே

விருந்தினர் வரவை மாமன் மாமிக்கு!

வந்தோர்கள் கண்டு
மலர்வால் இதழ்நடுங்க,
"எந்தாயே எந்தாயே
யாமெல்லாம்—குந்தி

விலாப்புடைக்க வீட்டில் இந்த
வேளையுண வுண்டோம்
பலாப்பழம்போல் எம்வயிறு
பாரீர்—நிலாப்போலும்

இப்போதும் பண்ணியங்கள்
இட்டீர் அதையுமுண்டோம்
எப்போதுதான் அமைதி"
என்றுரைக்க—"அப்படியா!

சற்றே விடைதருவீர்
தங்களருந் தோழர்தமைப்
பெற்றெடுத்த என்மாமன்
மாமியர்பால்—உற்ற செய்தி

சொல்லிவரு வேன்'' என்று
தோகை பறந்தோடி
மெல்ல ''மாமா மாமி
வில்லியனூர்ச்—செல்வர்திரு

மாவரச ஞரும்
மலர்க்குழலி அம்மாவும்
நாவரசும் பெண்ணுள்
நகைமுத்தும்—யாவரும்

வந்துள்ளார்'' என்றுரைத்தாள்.
மாமனுர் கேட்டவுடன்,

மாமன் மாமி மகிழ்ச்சி

''வந்தாரா? மிக்க
மகிழ்ச்சியம்மா—வந்தவரை

காணவோ கண்டு
கலகலெனப் பேசவோ
வீணவா உற்றேன்
விளைவதென்ன!—நாணல்

துரும்பென்றும் சொல்லவொண்ணு
என்றன் உடம்பை
இரும்பென்று எண்ணுகின்ருய்
நீயும்—திரும்பிப்போய்க்

கேட்டுக்கொள் நான்அவரை
மன்னிப்புக் கேட்டதாய்
வீட்டுக்கு வந்த
விருந்தோம்பு!—நாட்டிலுறு

நற்றமிழர் சேர்த்தபுகழ்
    ஞாலத்தில் என்னவெனில்,
'உற்ற விருந்தை
    உயிரென்று—பெற்றுவத்தல்.
மோந்தால் குழையும் அனிச்
    சப்பூ முகமாற்றம்
வாய்ந்தால் குழையும்
    வருவிருந்தென்(று)—ஆய்ந்ததிரு
வள்ளுவனார் சொன்னார்
    அதனை நீ எப்போதும்
உள்ளத்து வைப்பாய்
    ஒருபோதும்—தள்ளாதே!
ஆண்டு பலமுயன்றே
    ஆக்குசுவை ஊன்எனினும்
ஈண்டு விருந்தினர்க்கும்
    இட்டுவத்தல்—வேண்டுமன்றோ?
வந்தாரின் தேவை
    வழக்கம் இவைஅறிய
நந்தா விளக்குன்றன்
    நல்லறிவே!—செந்திருவே!
இட்டுப்பார் உண்டவர்கள்
    இன்புற் றிருக்கையிலே
தொட்டுப்பார் உன்நெஞ்சைத்
    தோன்றுமின்பம்—கட்டிக்
கரும்பென்பார் பெண்ணைக்
    கவிஞரெலாம் தந்த
விருந்தோம்பும் மேன்மையினு
    லன்றோ?—தெரிந்ததா?"
என்றுரைக்க, மாமி
    இயம்பலுற்றாள் பின்னர்:

மாமி மகளுக்கு

"முன்வைத்த முத்துத்
தயிரிருக்கும்—பின்னறையில்

பண்ணியங்கள் மிக்கிருக்கும்
பழமை படாத
வெண்ணெய் விளாங்காய்
அளவிருக்கும்—கண்ணே

மறக்கினும் அம்மாவென்(று)
ஓதி மடிப்பால்
கறக்கப் பசுக்காத்
திருக்கும்—சிறக்கவே

சேலத்தின் அங்காடிச்
சேயிழையார் நாள்தோறும்
வேலைக் கிடையில்
மிகக்கருத்தாய்—தோலில்

கலந்த சுளைபிசைந்து
காயவைத்து விற்கும்
இலந்தைவடை வீட்டில்
இருக்கும்—மலிந்துநீர்

பாய்நாகர் கோவில்
பலாச்சுளையின் வற்றலினைப்
போய்நீபார் பானையிலே
பொன்போலே!—தேய்பிறைபோல்

கொத்தவரை வற்றல்முதல்
கொட்டிவைத்தேன், கிள்ளியே
வைத்தவரை உண்டுபின்
வையாமைக்—குத்துன்பம்

உற்றிடச்செய் ஊறுகாய்
ஒன்றல்ல கேட்பாய்நீ;
இற்றுத்தேன் சொட்டும்
எலுமிச்சை!—வற்றியவாய்

பேருரைத்தால் நீர்சுரக்கும்
பேர்பெற்ற நாரத்தை
மாரிபோல் நல்லெண்ணெய்
மாறுமல்—நேருறவே

வெந்தயம் மணக்க அதன்
மேற்காயம் போய்மணக்கும்
உந்துசுவை மாங்காயின்
ஊறுகாய்—நைந்திருக்கும்

காடி மிளகாய்
கறியோடும் ஊறக்கண்
ணுடியிலே இட்டுமேல்
மூடிவைத்தேன்—தேடிப்பார்

இஞ்சி முறைப்பாகும்
எலுமிச்சை சார்பாத்தும்
பிஞ்சுக் கடுக்காய்
பிசைதுவக்கும்—கொஞ்சமா?

கீரைதயிர் இரண்டும்
கேடுசெய்யும் இரவில்
மோரைப் பெருக்கிவிடு
முப்போதும்—நேரிழையே!

சோற்றை அள் ளுங்கால்
துவள்வாழைத் தண்டில்உறும்
சாற்றைப்போ லேவடியத்
தக்கவண்ணம்—ஊற்றுநெய்யை!

வாழை இலையின் அடி
உண்பார் வலப்புறத்தில்
வீழ விரித்துக்
கறிவகைகள்—சூழவைத்துத்

தண்ணீர்வெந் நீரைத்
தனித்தனியே செம்பிலிட்டு
வெண்சோ றிடுமுன்
மிகஇனிக்கும்—பண்ணியமும்

முக்கனியும் தேனில்
நறுநெய்யில் மூழ்குவித்தே
ஒக்கநின்றே உண்டபின்பால்
சோறிட்டுத்—தக்கபடி

கேட்டும் குறிப்பறிந்தும்
கெஞ்சியும் மிஞ்சுமன்பால்
ஊட்டுதல்வேண் டும்தாய்போல்
ஒண்டொடியே!—கேட்டுப்போ;

எக்கறியில் நாட்டம்
இவர்க்கென்று நீயுணர்ந்தே!
அக்கறியை மேன்மேலும்
அள்ளிவை—விக்குவதை

நீமுன் நினைத்து
நினைப்பூட்டு நீர்அருந்த!
ஈமுன்கால் சோற்றிலையில்
இட்டாலும்—தீமையம்மா!

பாய்ச்சும் பசும்பயற்றுப்
பாகுக்கும் நெய்யளித்துக்
காய்ச்சும் கடிமிளகு
நீருக்கும்—வாய்ப்பாகத்

தூய சருகிலுறு
தொன்னைபல வைத்திடுவாய்
ஆயுணவு தீர்ந்தே
அவர் எழுமுன்—தாயே!

அவர்கைக்கு நீர் ஏந்தி
நெய்ப்பசை யகற்ற
உவர்க்கட்டி தன்னை
உதவு—துவைத்ததுகில்

ஈரம் துடைக்களன
ஈந்து, மலர்ச் சந்தனமும்
ஓரிடத்தே நல்கியே
ஒள்இலைகாய்—சேரவைத்து

மேல்விசிறி வீசுவிப்பாய்
மெல்லியலே!" என்றுரைத்தாள்.

தலைவி விருந்தினரிடம்

கால்வலியும் காணாக்
கனிமொழியாள்—வேல்விழியை

மிக்க மகிழ்ச்சி
தழுவ விடைபெற்றுத்
தக்க விருந்தினர்பால்
தான்சென்றே—"ஒக்கும்என்

அன்புள்ள அம்மாவே,
ஐயாவே, அம்முதியோர்
என்பு மெலிந்தார்
எழுந்துவரும்—வன்மையிலார்

திங்களை அல்லி
அரும்புவந்து தேடாதோ?
தங்கப் புதையல்எனில்
தங்குவனே—இங்கேழை?
பெற்றபொழு தன்பால்
பெற்றாள்தன் பிள்ளையினைப்
பற்றி அணைத்துமுகம்
பார்க்கஅவா—முற்றாளா?
தாய்வந்தாள் தந்தைவந்தான்
என்றுரைக்கத் தான்கேட்டால்
சேய்வந்து காணும்அவாத்
தீர்வானே—வாயூறிப்
போனாரே தங்களது
பொன்வருகை கேட்டவுடன்
ஊன் உறுதி யில்லை
உமைக் காணக்—கூனி
வரஇயலா மைக்காக
மன்னிப்புத் தாங்கள்
தரஇயலு மாஎன்று
சாற்றி—வருந்தினர்."
என்றுரைத்தாள் இல்லத்
தலைவி, இதுகேட்டு,

தலைவிக்கு விருந்தினர்

"நன்றுரைத்தீர் நாங்கள் போய்க்
காணுகின்றோம்"—என்றுரைத்தார்.
அன்பு விருந்தினர்கள்
அங்கு வருவதனைத்
தன்மாமன்—மாமியார்பால்
சாற்றியே—பின்னர்

அறையை மிகத்தூய்மை
ஆக்கி, அமர
நிறையநாற் காலி
நெடும்பாய்—உறஅமைத்துச்

"செல்லுக! நீர்" என்றுரைத்தாள்
செல்வி; விருந்தினர்கள்
செல்லலுற்ருர் சென்றே
வணக்கமென்று—சொல்லலுற்ருர்.

விருந்தினரைக் கண்ட முதியோர்

வந்த விருந்தினர்க்கு
வாழ்த்துரைத்துக் கையூன்றி
நொந்த படியெழுந்தார்
நோய்க்கிழவர்—அந்தோ!

விருந்தினர் முதியோர்க்கு

"படுத்திருங்கள் ஐயா!"
படுத்திருங்கள் அம்மா!
அடுத்திருந்து பேசல்
அமையும்—கடற்கிணையாம்

ஆண்டு பலவும்
அறமே புணையாகத்
தாண்டி உழைத்தலுத்துத்
தள்ளாமை—ஈண்டடைந்தீர்!

சென்றநாள் என்னும்
செழுங்கடலில் மாப்புதுமை
ஒன்றன்பின் ஒன்ருய்
உருக்காட்டி—பின்மறையக்

கண்டிருந்த தங்கள்
　　அடிநிழலில் காத்திருந்து
பண்டிருந்த செய்தி
　　பருகோமோ—மொண்டு மொண்டு!

*　　*　　*

வில்லியனூர் விட்டு
　　விடியப் புறப்பட்டோம்
மெல்லநடக் கும்வேளை
　　மாட்டினுல்—தொல்லை!

கறுப்புக்குத் தக்கதாய்க்
　　காளையொன்று வாங்கப்
பொறுப்புள்ள ஆளில்லை!
　　பூட்டை—அறுத்தோடி

மூலைக் குளத்தண்டை
　　முள்வேலந் தோப்பினிலே
காலைப் பரப்பியது
　　கண்டுபின்—கோல்ஒடித்துக்

காட்டிப் பிடித்துவந்து
　　வண்டியிலே கட்டிநான்
ஓட்டிவந்தேன்; இங்கே
　　உயர்வான—நாட்டுப்

புடவைபல. தேவை
　　அதனுல் புதுவைக்
கடைகளிலே வாங்கக்
　　கருதி—உடன்வந்தேன்"

என்றுரைத்துப் பின்னும்
　　இயம்புகையில், அவ்விடத்தில்

தலைவி விருந்துவந்த பெண்ணுளிடம்

நின்றிருந்த வீட்டின்
நெடுந்தலைவி—நன்றே
விருந்துவந்த பெண்பால்
விரும்பிய வண்ணம்
இருந்தொருபால் பேசி
இருந்தாள்—பொருந்தவே

நாவரசும் நகைமுத்தும்

நாவரசும் மூத்தாள்
நகைமுத்தும் வீதியிலே
பூவரச நீழலிலே
போய் அமர்ந்தார்—மாவரசர்

தம்சேதி கூறிப்பின்
தங்களுடல் முன்னைவிடக்
கொஞ்சம் இளைப்பென்று
கூறிடவே—''மிஞ்சாமல்

முதியவர் தம் பழைய நினைப்பு

இன்னும் இருக்குமோ
இளமைப் பருவந்தான்?''
என்று கிழவர்
இயம்பலுற்றார்:—இன்றைக்கு

முன்புதைத்த சட்டைக்கு
மூன்றிலொன்று தான்உடம்பு
முன்புதைத்த மூங்கில்தான்
என் என்பு—மின்னுதளிர்

மாவிலைபோல் மேனி
வளவளத்துப் போயிற்றே
பாவில் ஐந்துபாடி
மகிழுதற்கும்—நாவிலையே

மாடிப் படியேறும்
வாய்ப்பில்லை பேரர்களை
ஓடி அணைக்க
உறுதியில்லை—தேடிவரும்

தங்களைப் போன்றோர்க்குத்
தக்கவர வேற்பளித்தே
அங்கிங் கழைத்தேக
ஆர்வமுண்டு—நுங்கின்

இளகல் உடலால்
இயலுமா? வில்லின்
வளைவுதனை நாணால்
வகுப்பர்—வளைவுடலை

நாளன்றோ ஆக்கிற்று
நாம்என்செய் வோம்—அந்த
நாளில் இளமை
நலத்தைஇந்—நாளில்

நினைத்தால் நமது
நெடுந்தோளோ இவ்வாறு
அனைத்தும் புரிந்ததென
ஐயந்—தனைக்கொள்வேன்.

காட்டாறு காளைப்
பருவமன்றோ, கேளுங்கள்
நீட்டாய் நிகழ்ந்த
சிலவற்றை—நாட்டிலுறு

மற்றும் முதியவர்

காவிரியில் என்றன்
கணையாழி தேடுகையில்
பாவிரியப் பண்பாடிப்
பையன் ஓர்—ஆவினை

ஆற்றில் குளிப்பாட்டும்
போதில் அதன்கால்கள்
சேற்றில் மாட்டித்
திகைத்தலைநான்—மாற்றுதற்குப்

போய்முழுகி னேன்என்
புறமுதுகில் காலூன்றி
மாய்வின்றி மாடு
கரையேறச்—செய்நானும்

மாட்டின்வால் பற்றியதால்
சேற்றினிலே மாயவில்லை;

மேலும் முதியவர்

கேட்டீரா இன்னும்
கிளத்துகின்றேன்—மாட்டுவண்டி,

முன்னிருந்த பிள்ளை
முடிய நெருங்கையில்நான்
பின்னிருந்த கையால்
பிடித்திழுத்தேன்—என்ன

வலிவாய் எருதிழுத்தும்
ஓடவில்லை வண்டி!
நலிவொன்றும் பிள்ளைக்கு
நண்ண—இலையன்றோ?

இன்னும் முதியவர்

நீட்டில்லை ஒன்று
    நிகழ்த்துகின்றேன்—நற்பழங்கள்
ஊட்டி வளர்த்தாலும்
    உரிமையெண்ணிக்—கூட்டில்

இருக்கப் பிடிக்காத
    கிள்ளைபோல் இல்லத்
தெருக்கதவை மெல்லத்
    திறந்தே—இருட்டில்

அயலூரில் கூத்துப்பார்த்(து)
    ஆலடியில் தூங்கி
வெயில்வருமுன் வீட்டில்
    புகுந்து துயில்வதுபோல்
காட்டிக் கலைக்கழகம்
    சென்றேன் கதையில்வந்த
பாட்டை முணுமுணுத்துப்
    பாடுகையில்—நீட்டுப்

பிரம்பால் கணக்காயர்
    பிள்ஒன்று வைத்தார்
'அரம்பைவந்தாள்' என்றந்தப்
    பாட்டில்—வரும்வரியை

வாய்தவறிச் சொன்னேன்
    கணக்காயர் வாய்ப்பறிந்து
பாய்தலுற்றார் தந்தைக்கும்
    பாக்குவைத்தார்—போய்வீட்டில்

நான்பட்ட தாலியிலே
    நற்பஞ்சு தான்படுமா?
ஏன்பட்டான் என்றுதான்
    யார்கேட்டார்!—தேன்போலும்

முதியவரின் மற்ருெரு கதை

பாப்புனேவாரி ஓர்நாளில்
　　பாவைபல தந்துசென்னே
போய்ப்புலவர்க் கீயஎனேப்
　　போக்கிஞர்—மாப்பாவை

இட்டபெட்டி யைச்சென்னேச்
　　செட்டிகடை ஒன்றில்நான்
இட்டங்குக் குந்தி
　　இருக்கையிலே—'விட்டேஞு

பாரடா!' என்ருெருவன்
　　செட்டிமேல் பாய்கையிலே,
'ஆரடா நீ!' யென்(று)
　　அதட்டிநான்—நீரோடைக்(கு)

உள்ளே விழவுதைத்தேன்
　　ஓர்கை முறிந்தவனும்
வெள்ளம்போல் தீயரையென்
　　மேல்விட்டான்—துள்ளிநான்

ஒட்டம் பிடிக்கையிலே
　　ஓர்செல்வாக் குள்ளவரும்
நீட்டும்என் கம்பி
　　நிறுத்திநிலே—கேட்கையிலே,

பொல்லாதார் கூட்டம்
　　புடைசூழக் கண்டஅவர்,
எல்லாரும் ஊரிச்சா
　　வடிவருவீர்—நில்லாதீர்;

என்றுரைத்தார்! தீயவர்கள்
எல்லோரும் மறைந்தார்;
அன்றே வினை முடித்தேன்
சென்னையி—னின்றகன்றேன்.

மற்றும் ஒரு நிகழ்ச்சி

ஆரும் அறியாமல்
அன்பான நண்பரைநான்
சாரும் கடல்தாண்டிச்
சைகோனில்—சேரும்வணம்

செய்யஒரு கட்டுமரம்
சென்றேறி னேன்கப்பல்
கையெட்டும் எல்லையைநான்
காணுகையில்—எய்தும்

உளவறிந்து தீயர்சிலர்
நீராவி ஓடம்
மளமளென ஓட்டி
வருதல்—தெளிவுபடக்

காணுத் தொலைவினிலே
கட்டுமரத் தைவிடென்றேன்
ஊணோ உறக்கமோ
ஒன்றுமின்றிக்—கோணுமல்

நாட்ட நடுக்கடலில்
ஒன்றரைநாள் நான் கழித்தே
எட்டு மணிஇரவில்
என் வீட்டைக்—கிட்டினேன்

மற்றும் ஒரு நற்செய்தி

நாடுதொழும் ஊழியரை
நான்காக்க ஓர்வீட்டு
மாடியில் நின் றேகுதித்து
மான்போலும்—ஓடினேன்

ஐயா யிரமக்கட்(கு)
ஆம்உரிமை காக்கநான்
பொய்யர் தமையெதிர்த்த
போதென்னைப்—பொய்வழக்கால்

சேர்த்த சிறை எனக்கோர்
தென்றல்வரும் சோலையன்றோ!
சீர்த்தித் தமிழர்க்குத்
தீமைவரப்—பார்த்திரேன்!

மாயும்உயிர் என்றால்,
மருளாத காளை நான்!
ஆயினும் என்செய்கை
அனைத்தையுமே—தீயவழிச்

செல்லாது நாளும்
திருத்தமுறக் காத்த, பா-
வல்லாரை நானும்
மறப்பதே—இல்லை!

இளமைப் பருவமோ
எச்செயலும் செய்யும்
இளமை அறிவோ(டு)
இயைந்தால்—விளைவதெலாம்

நாட்டுக்கு நன்றேயாம்
நாட்கள் விரைந்தோடும்

கேட்டுக்கா ளாகாமல்
கீழ்மையின் றி—நாட்டமொடும்
அன்பு மலிய
அனைத்துயிர்க்கும் தொண்டுசெய்தால்
இன்பம் மலியும்!
இதுவன்றோ—என்றும்

மறவாமல் மக்கள்
செயத்தக்க தென்றார்!
துறவாமல் இன்பமுண்டோ
சொல்க—அறப்பெரியீர்''

என்றுரைத்தார் மாவரசர்,
இன்னும் உரைப் பார்கிழவர்,
''நன்றுரைத்தீர் அத்துறவை
நான் வேண்டேன்—என்றுமே.

இல்லறமே நல்லறம்

தானே தனித்தின்பம்
கொள்ளத் தகுமோ? நல்
தேனிதழாள் இன்றிஒரு
சேய்க்கின்பம்—ஆனதுண்டோ?

ஞாலத் தொடர்பினால்
நல்லின்பம் காணலன்றி
ஞாலத்துறவில் இன்பம்
நண்ணுவதும்—ஏலுமோ?

'உற்றாரை யான்வேண்டேன்
ஊர்வேண்டேன் பேர்வேண்டேன்
கற்றாரை யான்வேண்டேன்
கண்இனிக்கப்—பெற்றெடுத்த

தாய்தந்தை வேண்டேன்
தமிழ்வேண்டேன் தாய்நாட்டின்
ஒய்வு தவிர்க்கும்
உரன்வேண்டேன்—தேய்வுற்றே

கண்மூக்கு வாய்உடம்பு
காதென்னும் ஐந்து
ஒண்வாயில் சாத்தி
உளம்மாய்ந்து—வண்ணவுடல்

பேறிழத்தல் பேரின்பம்
அஃதொன்றே வேண்டு" மென்று
கூறிடுவார் கூறுவதே
அல்லாமல்—வேறுபயன்

கண்டாரோ அன்னவர்தாம்
'காட்டுவிரோ' என்றுரைத்தால்,
'கண்டவர் விண்டிலர்
விண்டவர்—கண்டிலர்'

என்று மொழிந்தே
இலைச்சோற்றில் பூசனிக்காய்
நன்று மறைக்க
நனிமுயல்வர்—இன்றுபல

ஆச்சிரமம்

ஆச்சிரமப் பேரால்
அறவிடுதி கண்டுநல்ல
பேச்சியம்பிச் சொத்தைப்
பெருக்கியே—போய்ச்செல்வர்

கூட்டம் பெருக்கிக்
குடித்தனத்தை மேல்வளர்த்தார்
ஈட்டும் பொருளுக்(கு)
இருபதுபேர்—ஏட்டாளர்!

தோட்டங்கள் கொத்துதற்குத்
தொண்ணூறு பேர், கறவை
மாட்டுக்கு நல்ல
மருத்துவ நூல்—காட்டிடுவோர்

பத்துப்பேர், காதற்
பழங்கள் கடற்கரையில்
ஒத்துப்போய் நெஞ்சம்
உவந்தளித்த—தொத்துகிளிப்

பிள்ளைக்குப் பேர்வைக்க
நாலைந்து பேர், அதனை
உள்ளுளவாய் விற்றுவர
ஒன்பதுபேர்—வெள்ளைநிற

மின்னை வணங்க
இருபதுபேர் மின்னையுயிர்க்(கு)
அன்னை எனச்சொல்ல
ஐம்பதுபேர்—தன்னைத்

திருமால் பிறப்பென்று
தீட்ட, நூல் விற்க
வருவாய் விழுக்காடு
வாங்க—ஒருநரியார்,

வீட்டிலுறும் அந்நரிக்கும்
பொய்புரட்டு வேலைக்கோ
ஆட்டுக்கண் ணன்சேய்
அவனொருவன்—நாட்டில்

துறவோன் அறவீ(டு)
இஃதொன்றுமற் றென்று,

மலையடியில் துறவு

நிறத்தை நிலைநிறுத்த
வந்த—வெறியன்
ஒருவன் மலையடியில்
ஊரார் விழிக்குத்
தெரியும் இடந்தேடிச்
சென்று—பெரிதாக
வீடமைத்த தாலேதன்
வீட்டைத் துறந்தவனாய்க்
கூடிந்த மெய்யென்றும்
கூட்டில்புள்—ஓடுமுயிர்
பொன்றாத உண்மையிலை
போயொழியும்! போயொழியும்!!
என்றும், இளமை
புனற்குமிழி—பொன்னே
புனல்திரை, யாக்கை
புனலெழுத்தே என்றும்,
அனைத்துலகும் பொய்யென்றும்
ஆன்மா—எனும் ஒன்றே
மெய், அதனால் மெய்யுணர்தல்
வேண்டு' மென்றும், அவ்வுணர்வை
ஐயம் திரிபின்றி
ஐயர் உண்ணச்—செய்கின்ற
என்றன் அறவிடுதி
ஏற்படுத்தி வைக்குமென்றும்,
என்றும் உதவா(து)
இருந்தபழம்—பொன் பொருளை

இங்கே குவிப் பீரென்றும்,
　　என் தம்பி வாரிப்போய்
அங்கே குவிக்கட்டும்
　　அச்செயலால்—தாங்கிடும் நும்
பற்றுக்கள் போம் என்றும்,
　　பற்றேபற் றுக்கோடாய்
உற்று வரும்பிறவி
　　ஓடுமென்றும், புற்கைக்குப்
போரடித்து மக்கள்
　　புழுவாய்த் துடிக்கையிலும்
ஊரடித்துத் தின்னும்
　　உளவுதனை—யாரறிவார்?

நாட்டுக்குத் தொண்டு

இந்த நெறிகள்எலாம்
　　யார்க்கு நலம்விளைக்கும்?
கந்தைக்கும், கண்ணுறங்கக்
　　கூரைக்கும்—அந்தோ
தொழில்வேண்டு வார்க்குத்
　　தொழிலில்லை; கல்வி
எழில்வேண்டு வார்கள்
　　எவர்க்கும்—கழகமுண்டா?
கல்வித் துறைக்குத்தான்
　　காசில்லையாம்! செந்தமிழ்நற்
செல்விக் குரிமைச்
　　செயலுண்டா?—'எல்லாரும்
ஒன்'றென்னும் எண்ணம்
　　உயரவில்லை! ஒற்றுமைதான்
நன்றென்னும் எண்ணம்
　　நடப்பதுவோ?—இன்று

பெருநிலத்தில் நற்றமிழர்
வாழ்வு பிறரால்
அருவருக்க லானதெனக்
கண்டும்—திருநாட்டில்

சாய்பாபா வாற்பொருளைத்
தட்டிப் பறிப்பதுவும்
மேய்பாபா ஏய்க்கின்ற
மெய்வழியின்—வாய்வலியும்

பின்னும் இவைபோல்
பலப்பலவும் அன்பரே!
உன்னுங்கால் அந்தோ!
உருகாதோ—கல்நெஞ்சம்?

எந்த நெறிபற்றி
யாம்ஒழுகல் வேண்டுமெனில்,
அந்த முறையை
அறைகின்றேன்—அந்தமுறை

எல்லார்க்கும் ஒத்துவரும்
ஏமாற்றம் ஒன்றுமில்லை
செல்வம் அதனால்
செழித்துவரும்—கல்வி

அனைவர்க்கும் உண்டாகும்
அல்லல் ஒழியும்
தனிநலம்போம்! இன்பமே
சாரும்—இனிதாக

இவ்வுலக நன்மைக்கே
யான்வாழ்கின் றேன்என்றே
ஒவ்வொருவ ரும்கருதி
உண்மையாய்—எவ்வெவர்க்கும்

கல்வியைக் கட்டாயத்
தால்நல்கி யாவர்க்கும்
நல்லுடலை ஓம்ப
நனியுழைத்தால்—அல்லலுண்டா?

ஓம்புதல் வேண்டும்
ஒழுக்கம் அழுக்காறு
நாம்பெறுதல் நாட்டை
இழத்தலே—ஆம்!பொய்யா?

மக்களிடைத் தாழ்வுயர்வு
மாட்டாமை வேண்டும்நீள்
பொய்க்கதையில் பொல்லா
மடமையிலே—புக்குப்

பிறர்க்கடிமை யுற்றும்
பெருவயிறு காத்தல்
அறக்கொடிதென் றுய்ந்தமைதல்
வேண்டும்—சிறக்கப்

படைப்பயிற்சி, நல்ல
பயனடையும் ஆற்றல்,
தடைப்பாடில் லாதெய்தில்
சாலும்!—நடைவலியாய்

வையம் அறிதல்
மறிகடலை வானத்தை
ஐயம் அகல
அளந்திடுதல்—உய்யும்வணம்

பல்கலையும் பெற்றே
இளமைப் பருவத்தின்
மல்குசீர் வாய்ப்புறுதல்
வேண்டும்பின்—நில்லாத

காதல் வாழ்க்கை

உள்ளம் கவர்ந்தாளின்
உள்ளத்தைத் தான்கவர்ந்து
வெள்ளத்தில் வெள்ளம்
கலந்ததென—விள்ளும்நிலை

கண்டு மணம்புரிதல்
வேண்டும் கடிமணமும்
பண்டை மணமென்றும்
பார்ப்பானைக்—கொண்ட

அடிமை மணமென்றும்
சொல்லும் அனைத்தும்
கடிந்து பதிவுமணம்
காணல்—கடனாகும்

அன்பால் அவளும்
அவனும் ஒருமித்தால்
துன்பமவ ளுக்கென்னில்
துன்புறுவான்—துன்பம்

அவனுக்கெனில் அவளும்
அவ்வாறே இந்தச்
சுவைமிக்க வாழ்வைத்தான்
தூயோர்—நவையற்ற

காதல்வாழ் வென்று
கழறினார்; அக்காதல்
சாதல் வரைக்கும்
தழைத்தோங்கும்—காதல்

உடையார்தம் வாழ்வில்
உளம்வேறு பட்டால்
மடவார் பிறனை
மணக்க—விடவேண்டும்.

ஆடவனும் வேறூர்
அணங்கை மணக்கலாம்
கூடும்மண மக்கள்
கொளத்தக்க—நீடுநலம்
என்னவெனில், இல்லறத்தைச்
செய்தின்பம் எய்துவதாம்!

மக்கட் பேறு

நன்மக்கட் பேறுபற்றி
நானுரைப்ப—தொன்றுண்டாம்
ஈண்டுக் குழந்தைகள்தாம்
எண்மிகுத்துப் போகாமல்
வேண்டும் அளவே
விளைத்து, மேல்—வேண்டாக்கால்
சேர்க்கை ஒழித்துக்
கருத்தடையேனும் செய்க
போக்கருநோய் கொண்டால்
இருவரும்—யாக்கை
ஒருமித்தால் ஐயகோ!
உண்டாகும் பிள்ளை
இருநிலத்துக் கென்னநலம்
செய்யும்—அருமைத்

பிறர் நலம்

தலைவன் தலைவியர்கள்
தங்கள் குடும்ப
அலைநீங் கியபின்,
அயலார்—நிலைதன்னை

நாடலாம் என்னுமல்
நானிலத்தின் நன்மைக்குப்
பாடு படவேண்டும்
எப்போதும்—நாடோ

ஒருதீமை கண்டால்
ஒதுங்கி நிற்றல் தீமை;
எருதுமேல்ஈ மொய்த்த
போது—பெருவால்

சுழற்றுவதால் துன்பம்
தொலையுமா?—ஈக்கள்
புழுக்குமிடம் துய்தாகிப்
போகுமா?—இழுக்கொன்று

காணில் நமக்கென்ன
என்னுமல் கண்டஅதன்
ஆணிவேர் கல்வி
அழகுலகைப்—பேணுவதில்

நேருற்ற துன்பமெலாம்
இன்பம்! கவலையின்றிச்
சோருவோன் இன்பமெலாம்
துன்பமென்க!—நேரில்

வறியார்க்கொன் றீந்தால்தன்
நெஞ்சில்வரு மின்பம்
அறியா திரான்எவனும்
அன்றோ?—வெறிகொள்

வலியாரால் வாடும்
எளியாரின் சார்பில்
புலியாகிப் போர்தொடுக்கும்
போதில்—வலியோர்கள்

எய்யும்கோற் புண்ணும்
இனிதாகும்—அவ்வெளியார்
உய்ய உழைத்ததனைத்
தானினைத்தால்—வையத்தே

தன்னலத்தை நீத்தும்
பிறர்நலமே தான்நினைத்தும்
என்றும் உழைப்பார்க்(கு)
இடரிழைப்போன்!—அன்றே

நடப்பார் அடியில்
நசுங்கும் புழுப்போல்
துடிப்பானே தொல்லுலகி
னோரால்—இடமகன்ற

வையத்து நன்மைக்கே
வாழ்வென் றுணர்ந்தவனே
செய்யும் தொழிலில்
திறம்காண்பான்—ஐயம்

அகலும்; அறிவில்
உயர்ந்திடுவான்—அன்னோன்
புகலும்அனைத் துள்ளும்
புதுமை—திகழுமன்றோ?

சாதலின் இன்னாத
தில்லையென்று சாற்றிடினும்
ஏதும்அவன் சாகுங்கால்
இன்பமே!—சாதல்

வருங்கால் சிரிப்பான்
பொதுவுக்கே வாழ்வான்
பொதுமக்கள் வாழ்த்தும்
பெறுவான்—ஒருநிலவு

புகழ்

வானின் உடுக்களிடை
    வாழ்தல்போல்—அன்னோரின்
ஊனுடம்பு தீர்ந்தாலும்
    உற்றபுகழ்—மேனி,
விழிதோறும் மேலாரின்
    நெஞ்சுதொறும் என்றும்
அழியாதன் றோ மேலும்
    ஐயா—மொழிவேன்
'அறத்தால் வருவதே
    இன்பம்' என் றான்றோர்
குறித்தார்; குறிப்பறிக;
    மேலும்—திறத்தால்
'தவம்செய்வார் தம்கருமம்
    செய்வார்' எனவே
அவரே உரைத்தார்
    அறிக!—எவரும்
தமைக்காக்க! தம்குடும்பம்
    காக்க! உலகைத்
தமர் என்று தாமுழைக்க
    வேண்டும் —அமைவான
இன்பம் அதுதான்
    'இறப்புக்கும் அப்பாலே
ஒன்றுமில்லை' என்ப
    துணர்ந்திடுக—அன்றுமுதல்
இன்றுவரைக்கும் பெரியோர்
    செத்தவர்கள் எய்துவதாய்ச்
சொன்னவற்றுள் ஒன்றையொன்று
    தூற்றுவன—அன்றியும்

சாக்காடு நெடுந்தூக்கம்

சாக்காடு பேரின்பம்
　　என்று நான் சாற்றிடுவேன்
தூக்கம் கெடலைத்
　　துயர்என்பீர்—வாய்க்கும்நல்
தூக்கத்தை இன்பமென்றீர்
　　அன்ருே? நெடுந்தூக்கம்
சாக்காடும் இன்பம் என்ருர்.

தலைவி கூடத்துப் பேச்சு

மாவர சோடிவ் வாறு
　　வயதானுர் பேசும்போது
கூவர சான இல்லக்
　　குயிலினுள் கூடந் தன்னில்
பாவர சான தன்வாய்ப்
　　பைந்தமிழ் படைத்தி ருந்தாள்
ஆ! அரி தென்று காதால்
　　மலர்க்குழல் அதைஉண் கின்ருள்.
"பெண்கட்குக் கல்வி வேண்டும்
　　குடித்தனம் பேணு தற்கே!
பெண்கட்கு கல்வி வேண்டும்
　　மக்களைப் பேணுதற்கே!
பெண்கட்குக் கல்வி வேண்டும்
　　உலகினைப் பேணுதற்கே!
பெண்கட்குக் கல்வி வேண்டும்
　　கல்வியைப் பேணுதற்கே!

கல்வியில்லாத பெண்கள்
　　களர்நிலம்! அந்நிலத்தில்
புல்விளைந் திடலாம்; நல்ல
　　புதல்வர்கள் விளைதல் இல்லை!

கல்வியை உடைய பெண்கள்
திருந்திய கழனி, அங்கே
நல்லறிவுடைய மக்கள்
விளைவது நவில வோநான்?

வானூர்தி செலுத்தல் வைய
மாக்கடல் முழுதளத்தல்
ஆனஎச் செயலும் ஆண்பெண்
அனைவர்க்கும் பொதுவே! இன்று

நானிலம் ஆடவர்கள்
ஆணையால் நலிவடைந்து
போனதால் பெண்களுக்கு
விடுதலை போனதன்றோ!

இந்நாளில் பெண்கட் கெல்லாம்
ஏற்பட்ட பணியை நன்கு
பொன்னேபோல் ஒருகை யாலும்
விடுதலை பூணும் செய்கை

இன்னொரு மலர்க்கை யாலும்
இயற்றுக! கல்வி இல்லா
மின்னாளை வாழ்வில் என்றும்
மின்னாள் என்றே உரைப்பேன்.

சமைப்பதும் வீட்டுவேலை
சலிப்பின்றிச் செயலும் பெண்கள்
தமக்கேஆம் என்று கூறல்
சரியில்லை! ஆடவர்கள்

நமக்கும் அப் பணிகள் ஏற்கும்''
என்றெண்ணும் நன்னாள் காண்போம்!
சமைப்பது தாழ்வா? இன்பம்
சமைக்கின்றார் சமையல் செய்வார்!

உணவினை ஆக்கல் மக்கட்(கு)
உயிர் ஆக்கல் அன்றோ? வாழ்வு
பணத்தினால் அன்று வில்வாட்
படையினால் காண்பதன்று

தணலினை அடுப்பில் இட்டுத்
தாழியில் சுவையை இட்டே
அணித்திருந் திட்டார் உள்ளத் (து)
அன்பிட்ட உணவால் வாழ்வோம்.

சமைப்பது பெண்க ளுக்குத்
தவிர்க்கொணாக் கடமை என்றும்,
சமைத்திடும் தொழிலோ, நல்ல
தாய்மார்க்கே தக்க தென்றும்,

தமிழ்த்திரு நாடு தன்னில்
இருக்குமோர் சட்டந் தன்னை
இமைப்போதில் நீக்க வேண்டில்
பெண்கல்வி வேண்டும் யாண்டும்.

சமையலில் புதுமை

சமையலில் புதுமை வேண்டும்!
சமையல் நூல் வளர்ச்சி வேண்டும்!
சமையற்குக் "கல்வி இல்லம்"
அமைந்திட வேண்டும் யாண்டும்!

அமைவிலாக் குடும்பத் துள்ளும்
அகத்தினில் மகிழ்ச்சி வேண்டில்
சமையலில் திறமை வேண்டும்
சாக்காடும் தலைகாட்டாதே!

கெட்டுடல் வருந்து வோர்கள்
சமைக்கும்நற் கேள்வி பெற்றால்
கட்டுடல் பெற்று வாழ்வார்!
கல்விக்கும், ஒழுக்கத்திற்கும்

பட்டுள பாட்டினின்று
விடுதலை படுவ தற்கும்
கட்டாயம் சமைக்கும் ஆற்றல்
காணுதல் வேண்டும் நாமே,

வறுமையும் தெரிவ துண்டோ
சமையலில் வல்லார் இல்லில்?
நறுநெய்யும் பாலும் தேனும்
நனியுள்ள இல்லத் துள்ளும்

கறிசமைத் திடக் கல்லாதார்
வறியராய்க் கலங்குவார்கள்!
குறுகிய செலவில் இன்பம்
குவிப்பார்கள் சமையல் வல்லார்!

வீருப்பு வாழ்வு தன்னை
மேற்கொண்டார் என்றால் அன்னார்
சோறாக்கிக் கறிகள் ஆக்கிச்
சுவைஆக்கக் கற்ற தால்ஆம்!

சேறாக்கிக் குடித்த னத்தைத்
தீர்த்தார்கள் என்றால் தாறு
மாறாக்கிக் கறியை எல்லாம்
மண்ணாக்கும் மடமை யால்ஆம்.

இலையினில் திறத்தால் இட்ட
சுவையுள்ள கறியும் சோறும்
கலையினில் உயர்த்தும் நாட்டைக்
கட்டுக்கள் போக்கும்! வைய

நிலையினை உயர்த்தும் இந்த
நினைவுதான் உண்டா நம்பால்
தொலையாதா அயர்வு? நல்ல
சுவையுணர் வெந்நாள் தோன்றும்?

விருந்து வந்தவள் தன் நிலை கூறுவாள்

என்றனள் தலைவி! அந்த
எழில்மலர்க் குழலி சொல்வாள்;
நன்றாகச் சொன்னீர் அம்மா
நம்வீட்டின் செய்தி கேட்பீர்:
"இன்றென்ன கறிதான் செய்ய?"
என்றுநான் அவரைக் கேட்பேன்.
நின்றவர் எனையே நோக்கி
"நேற்றென்ன கறிகள்?" என்பார்!

"பருப்பும்வா ழைக்காய் தானும்
குழம்பிட்டேன் உருளைப் பற்றைப்
பொரித்திட்டேன்" என்றால், அன்னார்
புகலுவார் வெறுப்பி னோடு
"பருப்பும்நீள் முருங்கைக் காயும்
குழம்பிட்டுக் கருணைப் பற்றைப்
பொரிப்பாய்நீ" என்று கூறிப்
போய்விடு வார்வே லைக்கே.

கீரைத் தண்டுக் குழம்பு
மேற்படி கீரை நையல்!
மோருந்தான் உண்டு நாளும்!
மிளகுநீர் முடுக உண்டு!

யாரைத்தான் கேட்க வேண்டும்
இவைகளே ஏறி ஆடும்
ஊருள்ள இராட்டி னம்போல்
சுற்றிடும் ஒவ்வோர் நாளும்!

முறையிலோர் புதுமை இல்லை;
முற்றிலும் பழைய பாதை!
குறைவான உணவே உண்டு
குறைவான வாழ்நாள் உற்று

நிறைவான வாழ்க்கை தன்னை
நடத்துவ தாய்நி னைத்து
மறைவதே நம்ம னோரின்
வழக்கமா யிற்றம் மாவே.

சமையல்முன் னேற்ற மின்றித்
தாழ்தற்கு நமது நாட்டில்
சமயமும் சாதி என்ற
சழக்கும்கா ரணம்என் பேன்நான்.
அமைவுறும் செட்டி வீட்டில்
அயலவன் உண்ப தில்லை
தமைஉயர் வென்பான் நாய்க்கன்
முதலிநீ தாழ்ந்தோன் என்பான்.

ஒருவீட்டின் உணவை மற்றும்
ஒருவீட்டார் அறியார் அன்றோ?
பெருநாட்டில் சமையற் பாங்கில்
முன்னேற்றம் பெறுதல் யாங்ஙன்?
தெரிந்தவர் மிளகு நீரில்
செய்முறை பன்னூ றாகும்!
இருவீட்டில் ஒரே துவட்டல்
எரிவொன்று புகைச்சல் ஒன்று!

ஆக்கிடும் கறிகட் குள்ள
பெயர்களும், அவர வர்கள்
போக்கைப்போல் மாறு கொள்ளும்
புளிக்கறி குழம்பு சாம்பார்
தேக்காணம் என்பார் ஒன்றை!
அப்பளம் அதனைச் சில்லோர்
பாழ்க்கப் பப்படம் என்பார்கள்
பார்ப்பான் அப்பளாம் என்கின்றான்.

கல்வி

அம்மையீர் சொன்ன வண்ணம்
அனைத்துக்கும் கல்வி வேண்டும்!
செம்மையிற் பொருள் ஒவ் வொன் றின்
பண்புகள் தெரிதல் வேண்டும்!
இம்மக்கள் தமக்குள் மேலோர்
இழிந்தவர் என்னும் தீமை
எம்மட்டில் போமோ, நன்மை
அம்மட்டில் இங்குண் டாகும்.

என்றனள் விருந்து வந்த
மலர்க்குழல் என்பாள்! அங்கு
நன்றுபூ வரச நீழல்
நடுவினில் நகைமுத்தோடு
நின்றுநா வரசன் என்னும்
இளையவன் நிகழ்த்து கின்றான்!
சென்றுநாம் அதையும் கேட்போம்
தமிழ்த்தேனும் தெவிட்டல் உண்டோ?

நாவரசன் நகைமுத்து உரையாடல்

ஆளிழுக் கின்ற அழகிய வண்டி
இந்த வூரில் இருப்பதுவும், நமது
வில்லிய னூரில் இல்லா திருப்பதும்
ஏன்அக் காஎன இளையோன் கேட்டான்.

நகைமுத்து

நகைமுத் தென்பவள் நகைத்துக் கூறுவாள்:
''கல்வி தன்னிலும் செல்வந் தன்னிலும்
தொல்லுல கோர்பால் தொலையா திருந்திடும்
ஏற்றத் தாழ்வே இதற்குக் காரணம்.
இழுப்பவன் வறியவன்! ஏறினோன் செல்வன்!

இருவரும் ஒருநிலை எய்தும் நாளில்
ஆளைஆள் இழுத்தல் அகலும்! அந்நாளில்
தன்னி லோடிகள் தகுவிலங் கிழுப்பவை
என்னும் வண்டிகள் எவரையும் இழுக்கும்."

இழுப்பு வண்டி

"அழகிய வண்டி அழகிய வண்டி
நிழல்வேண்டு மாயின் நிமிர்த்துவர் மூடியை;
வேண்டாப் போது விடுவர் பின்புறம்!
காலைத் தொங்கவிட்டு மேலுட் காரலாம்!
இதுநம் மூரில் எப்போது வரும்?
அதில்நாம் எப்போ தமர்ந்து செல்வோம்?"
என்று பிள்ளை இயம்பி நின்றான்.

* * *

நம்மூர் சிற்றூர் நமக்கென் பயன்படும்?
பொதுமக் கள்தம் போக்கு வரவுகள்
இங்கு மிகுதி; ஏதுநம் மூரில்?
ஆயினும் வீண்பகட் டாளர் கூட்டம்
பெருகிடில் நம்மூர்த் தெருவிலும் நுழையும்!
என்றாள் அன்றலர் கின்றபூ முகத்தாள்.

பகட்டு

பகட்டா ளர்கள் பலபேர் எப்போ(து)
ஏற்படு வார்கள் என்றான் இளையான்.

* * *

செல்வம் இல்லார் செல்வர் போலவும்
அழகே இல்லார் அழகியர் போலவும்
காட்டிக் கொள்ளக் கருதும் நிலைமை
ஏற்படும் நாளில் ஏற்படு வார்கள்
என்றி கூறினள் இளநகை முத்தினள்.

* * *

அந்நிலை எப்போ தலைதயுரை என்ருன்.
"வஞ்சமும் பொய்மையும் வளர்ந்தால்" என்ருள்.
அழகிய வஞ்சமும் வேண்டாம்
பழையஊர் நன்றெனப் பகர்ந்தான் பிள்ளையே.

தலைவி பள்ளிக்குச் சென்ற
பிள்ளைகளை எதிர்பார்த்தாள்

செங்கதிரை மேற்குத்
திசையனுப்பி மாணவர்கள்
பொங்கும் மகிழ்ச்சியினல்
வீடுவரும் போதாக

வீட்டுக் குறட்டில் நின்ற
நற்றலைவி வேல்விழிகள்
பாட்டையிலே பாய்ச்சிப்
பழம்நிகர்த்த தன்மக்கள்

ஏனின்னும் வாரா
திருக்கின்ருர் என்றெண்ணித்
தேனிதழும் சிற்றிடையும்
ஆடா தசையாது

அன்னை மகிச்ழ்சி

நின்ருள்; சிரித்தாள்;
நிலைபெயர்ந்தாள்; கானத்து
மன்ருடும் மாமயிலாள்
"வாரீர்" என அழைத்தாள்.

உள்ளம் பூரித்தாள்
உயிரோ வியங்கள்நிகர்
பிள்ளைகள் வந்தார்கள்
பேச்சோடும் பாட்டோடும்!

வீட்டாரும் விருந்தினரும்

வீடுமலர்க்காடு;
விருந்தினரும் வீட்டாரும்
பாடுகளி வண்டுகள் தாம்;
பார்க்கத் தகும் காட்சி!

எல்லாரும் ஒன்ருய்
இருந்து மகிழ்ந்துள்ளம்
வல்லார் இலக்கியத்தை
வாரி அருந்துதல் போல்
சிற்றுணவுண் கின்ருர்கள்
தித்திக்கும் நீர்பருகி
முற்றத்தில் கையலம்பி
முன்விரித்த பாய்நிறையச்
சென்றமர்ந்தார்! மூத்தார்
அடைகாய் சிவக்கவே
மென்றிருந்தார்! நல்லிளைஞர்
மேலோரின் வாய்பார்த்து
மொய்த்திருந்தார்! வீட்டில்
விருந்துவந்த மூத்தவரோ
வைத்துள்ளீ ரேஅந்த
மாணிக்கப் பொட்டணத்தைக்
கொட்டிக் குவித்திடவும்
மாட்டீரோ இப்போது!
கட்டாணி முத்தங்கள்
காட்சிதர மாட்டாரவோ!
பாட்டொன்று தின்னப்
பழமொன்று தாரீரோ!
கேட்கின்றேன் கண்களல்ல!
பச்சைக் கிளிகளல்ல!

வீட்டின் தலைப்பிள்ளாய்
வேடப்பா பாடப்பா
வாட்டுளத்தில் இன்பத்தை
வாரப்பா என்றுரைக்க,

மெத்த மகிழ்ச்சியுடன்
வேடப்பன் பாடுவதாய்
ஒத்துத் துவக்கினான் ஒன்று:

வேடப்பன்

திரவிடம் நமது நாடு—நல்ல
திரவிடம் நமது பேச்சு!

திரவிடர் நாம் என்று களித்தோம்!
திரவிடர் வாழ்வினில் துளிர்த்தோம்!
உரையிலும் எழுத்திலும் செயலிலும் பிறரின்
உருவினை முழுமையும் ஒழித்தோம்!

செத்தபின் தன்புகழ் ஒன்றே
சிறந்திட வேண்டுதல் கருதி
ஒத்தவர் அனைவரும் எனச்செயல் செய்யும்
உயர்திர விடரின் குருதி!

மாவரசர்

வேடன் தமிழ்க்கண்ணி வீசி நமதுளமாம்
மாடப் புறுவை மடக்கிக் கவர்ந்ததற்கு
நன்றி எனவுரைத்தார் மாவரசர், நற்றலைவி
ஒன்றுபா டென்றாள் உவந்து

நகைமுத்து

கலையினிற் பெண்ணே இலகு, பல்
கலையினிற் பெண்ணே இலகு!
நிலையினில் உயரவேண்டும் பெண்ணுலகு!

மலைவிளக் காகுதல் வேண்டும்! நீ
மலைவிளக் காகுதல் வேண்டும்! நீ
புலைமைகொள் கீழ்நிலை தனையுலகு தாண்டும்!

என்று நகைமுத்தாள் பாடினுள்! என்ன இன்பம்
என்று மகிழ்ந்தாள் எழிற்றலைவி! மற்ற
இளையார் தலைக்கொன் றியம்பிடுவார், யாரும்
களையாது காதுகொடுத் தார்.

தென்னை

நாவரசு

தலைவிரித்தாய் உடல் இளைத்தாய்
ஒற்றைக்கா லால் நின்றுய்
தமிழ்நாட் டார்க்குக்
குலைவிரித்துத் தேங்காயும்
குளிரிளநீ ரும்கூரைப்
பொருளும் தந்தாய்
கலைவிரித்த நல்லார்கள்
தாம்பசித்தும், பிறர்பசியைத்
தவிர்ப்ப தற்கே
இலைவிரித்துச் சோறிடுவார்
என்பதற்கோர் எடுத்துக்காட்
டானுய் தெங்கே!

பனை

வீட்டுப்பிள்ளை (க)

ஊர்ஏரிக் கரைதனிலே என்னிளமைப்
பருவத்தில் இட்ட கொட்டை
நீரேதும் காப்பேதும் கேளாமல்
நீண்டுயர்ந்து பல்லாண் டின்பின்

வாராய்என் றெனேலை விசிறியினுல்
வரவேற்று நுங்கும் சாறும்
சீராகத் தந்ததெனில், பனேபோலும்
நட்புமுறை தெரிந்தா ருண்டோ?

மா

வீட்டுப்பிள்ளை (உ)

காணிக்குப் புறத்தே ஓர் பதிவிட்ட
மா நட்டுக் கண்கா ணித்துக்
கேணித்தண் ணீர்விடுத்தேன் பின் நாளில்
அதன்நிழலின் கீழ்இ ருந்தேன்
மாணிக்க மாம்பழந்தான் மரகதத்தின்
இலைக்காம்பில் ஊஞ்ச லாடச்
சேண்எட்டும் கோலெடுத்தேன் கைப்பிடித்தேன்
வாய்வைத்தேன் தேன் தேன் தேனே.

பலா

நாவரசு

பால்மணக்கக் கிள்ளுகின்ற பச்சையிலை
தங்கக்காம் படர்மி லார்கள்
வான்மணக்க உயர்ந்தகிளை அடர்ந்தபலா
மரத்திற்சிற் ருனேக் குட்டி
போல்மணக்கும் பலாப்பழங்கள் அண்ணுந்த
பொழுதினிலே புதுமை கொள்ள
மேல்மணக்கும் கிளையினிலே, நடுமணக்கும்
வேர்க்குள்ளும் மணக்கும் நன்றே.

மாதுளை

வீட்டுப்பிள்ளை (க)

குவிப்புடைய விற்கோல்போல் புதல்எடுத்த
கோடெல்லாம் பூவும் பிஞ்சும்
உவப்படையச் செய்கின்ற மாதுளையின்
உதவியினை என்ன சொல்வேன்?
சிவப்புடைய மணிபொறுக்கிச் செவ்வானின்
வண்ணத்துச் செம்பில் இட்டுச்
சுவைப்பார்கள் எடுத்துண்டால் சுறுக்கென்று
தித்திக்கச் செய்த தன்றே!

வாழை

வீட்டுப்பிள்ளை (உ)

தாயடியில் கன்றெடுத்துத் தரையூன்றி
நீர்பாய்ச்சத் தளிர்த்த வாழைச்
சேயடியில் காத்திருந்தால் தெருத்திண்ணை
போற்பெரிய இலைகள் ஈயும்
காயடியில் பெரும்பூவும் கறிக்கீயும்
கடைந்தெடுக்க வெண்ணெ யோடும்
ஈயடித்தேன் கலந்துகுட்டிப் பழத்தின்நற்
குலையீயும் இந்தா என்றே.

களாச் செடி

நாவரசு

முட்கலப்பும் சிற்றிலையும் கோணலுறு
சிறுதூறும் முடங்கி மண்ணின்
உட்புகுபூ நாகங்கள் மொய்த்திருத்தல்
ஒத்தபுதற் களாவே! நீ, ஏன்
வெட்கமுற்று வெண்மலர்ப்பல் வெளித்தோன்ற
நிற்கின்றாய் எளிய நண்டின்
கட்சிறிய கனியெனினும் சுவைபெரிது
சுவைபெரிது கண்டோ மன்றே!

கொய்யாப்பழம்

வீட்டுப்பிள்ளை (க)

காட்டுமுயற் காதிலையும், களியானைத்
துதிக்கைஅடி மரமும் வானில்
நீட்டுகிளைக் கொய்யாதன் நிரல்தங்கத்
திரள்பழத்தை நம்கண் ணுக்குக்
காட்டுகின்ற போதுகொய் யும்பழம்என்
போம்கையில் கொய்து வாயில்
போட்டுமென்ற போதேகொய் யாப்பழமென்
போம்பொருளின் புதுமை கண்டீர்!

விருந்தினர் மக்கள் தாமும்
வீட்டினர் மக்கள் தாமும்
பொருந்திடு கனிப்பாட் டுக்கள்
புகல, மா வரசர் தாமும்
மருந்துநேர் மொழிகொள் நல்ல
மலர்க்குழல் அம்மை யாரும்
திருந்திய தலைவி தானும்
தேனூற்றில் உளம்கு ளித்தார்.

மாவரசர்

தலைக்கொன்று பாடஎண்ணித்
தொடங்கினீர் உளம்த ழைத்தே
கலைக்கொன்றும் கணக்குக் கொன்றும்
கழறிட நேர்ந்த தன்றோ!
இலைக்கொன்றும் வைத்த மற்ற
இன்சுவைக் கறிப டைக்க
மலைக்கின்ற போதும் அன்போ
வழங்குக என்று கூறும்,

'மலர்க்குழ லாளும் நானும்
கடைக்குப்போய் வருதல் வேண்டும்
விலைக்குள பொருள்கள் வாங்கி
விரைவினில் மீள்வோம்! வீட்டுத்
தலைவரை, என்றன் அன்பைக்
காணவோ தணியா ஆவல்
அலைத்தது நெஞ்சை' என்றார்
மாவர சான நல்லார்!

நன்றென்று தலைவி சொன்னாள்
நாவர சென்னும் பிள்ளை
இன்றென்னை உடன ழைத்துச்
செல்வீர்கள் அப்பா என்றான்
என்றென்றும் உன்வ ழக்கம்
இப்படி யென்று கூறிச்
சென்றனர் பெரியார்! பையன்
சென்றனன்! தாயும் சென்றாள்.

வேடப்பன் தனிய றைக்குள்
இலக்கியம் விரும்பிச் சென்றான்
கூடத்தில் தம்பி தங்கை
கதைபேசிக் கொண்டிருந்தார்
மாடத்தை நடையை மற்றும்
வாய்ப்புள்ள இடங்கள் தம்மைச்
சோடித்து மணிவி ளக்கால்
சோறாக்கத் தலைவி சென்றாள்.

நறுமலலர்க் குழலாள் இன்ப
நகைமுத்தாள் ஒருபு றத்தில்
சிறுவர்பால் எழுது கோலும்
சிறுதாளும் கேட்டுப் பெற்று

நிறைமகிழ் நெஞ்சு கொள்ள
நினைவோஓர் உருவைக் கொள்ள
உறுகலை அனைத்தின் மேலாம்
ஓவியம் வரைந்தி ருந்தாள்.

வேடப்பன்

திறந்திருந்த சுவடியிலே வேடப் பன்தன்
திறந்தவிழி செல்லவில்லை! இதுவ ரைக்கும்
இறந்திருக்கும் மங்கையரி லேனும் மற்றும்
இனிப்பிறக்கும் மங்கையரி லேனும் அந்த
நிறைந்திருக்கும் அழகுநகை முத்தாள் போன்றாள்
இல்லையென நினைக்கின்றேன்! பேசும் பேச்சால்
சிறந்திருக்கும் செந்தமிழ்க்கும் சிறப்பைச் செய்தாள்
சிற்பத்திற் பெரும்புரட்சி செயப்பி றந்தாள்
காணுதற்குக் கருவியோ கயற்கண் இன்பக்
காட்சிதரும் பொருளன்றோ! வீழ்ந்தார் வாழ்வைப்
பூணுதற்கே இதழோரப் புன்ன கைதான்!
பூவாத புதுக்காதல் பூக்க நோக்கி
ஆணினத்தைக் கவர்கின்றாள்! நிலாமு கத்தாள்
தனியழகை அணிமுரசும் ஆர்க்கின் றாளே!
பேணுதற்கு திருவுளங்கொள் வாளோ! என்றன்
பெற்றோர்பால் இல்லைஎனைப் பேணும் பெற்றி!

அவள்மேற் காதல்

அடுக்கிதழில் நகைதோன்றும் போதில் எல்லாம்
அறங்காக்கும் அவள்நெஞ்சம் வெளியில் தோன்றும்
மடுப்புனலைப் புன்செய்உழ வன்பார்த் தல்போல்
மங்கைஎனை நோக்குகின்றாள் எனினும், வாழ்வில்
அடுத்திருக்கும் கருத்துண்டோ! யாதோ! ஐயோ!
அவள்எனக்குக் கிடைப்பாளோ! துயர்கொள் வேனே!
எடுத்தடிவைப் பாள்இடையோ அசையும் வஞ்சி
இன்பக்க ளஞ்சியம்நல் லழகின் வெற்றி

பொழிகதிரை மறைத்தொளிகொள் முகிலைப் போலப்
புனைஆடை பொன்னொளியைப் பெற்ற தென்றால்
அழகுடையாள் திருமேனி என்னே! என்னே!
அடைவுசெயும் அன்னம்போல் நடையாள்! யாழும்
குழலும்போய்த் தொழுகின்ற குரலால் பாடிக்
கொஞ்சினாள்! கருங்குயிலாள் திரும்புந் தோறும்
மழைமுகிலின் கூந்தலிலே பலமலர்கள்
மந்தார வானத்து மின்னலாகும்!
புதுநூலின் முதல்ஏட்டில் கயிறு சேர்த்தும்
பொன்னான தன்காதல் இலக்கியத்தில்
இதுவரைக்கும் உளஞ்செலுத்தி இருந்தான்! தந்தை
இல்லத்தில் புகுந்ததையும் உணரான்! மற்றும்
அதிர்நடையார் மாவரசும், மனைவி தானும்
அங்குற்றார் என்பதையும் உணரான்! அன்னை
எதிர்வந்தாள் "வேடப்பா" என்றாள், "அம்மா"
என்றெழுந்தான் உணவுபடைத் திருத்தல் கண்டான்.
நகைமுத்தாள் பசியில்லை யென்று சொன்னாள்!
நன்றென்று மலர்க்குழலி சொல்லிப் போனாள்.
தொகைமுத்துக் குவித்தாலும் ஒன்றில் நெஞ்சைத்
தோய்ந்தாரை மாற்றுவதே அருமை அன்றோ?
அகத்தினரும் விருந்தினரும் அமர்ந்திருக்க
அன்புள்ள இல்லத்தின் தலைவி பூத்த
முகத்தினளாய் உணவுபடைக் கின்றாள்! இங்கே
முன்னறையில் நகைமுத்தாள் சென்றுட் கார்ந்தாள்!

நகைமுத்து

முதலேட்டில் சிலவரிகள் படித்துத் தீர்க்க
மூன்றுமணி நேரமா வேடப் பர்க்கே
எதில்நினைவு செலுத்தினார்? எனவி யந்தே
எழில்நகை முத்தாள் புனைந்த ஓவியத்தை

அதேசுவடி மேல் வைத்தாள், உற்றுப் பார்த்தாள்;
அவன்சிரித்தான்; அவள்சிரித்தாள், 'அன்ப ரேநீர்
இதுவரைக்கும் யாரைநினைத் திருந்தீர்' என்ருள்
'உனை யென்ருன்; யான்பெற்றேன் பெரும்பே'றென்ருள்.

ஏதேதோ கேட்டிருந்தாள் வேடப் பன்பால்!
என்னென்ன வோசொன்னுன் அவன்அ வட்கே!
காதோடு 'நும்பெற்ரு ரிடத்தில் இந்தக்
கடிமணத்தின் முடிவுதனைக் கேட்பீர்' என்ருள்.
ஓதிவிட்டார் முடிவென்ருன் வேடப் பன்தான்.
உளம்பூத்தாள்! வாய்பதறி விருந்த ருந்தித்
தீதின்றிக் கையலம்பு வோர்கள் கேட்கத்
திருமணம்எந் நாளென்ருள்! பிழைக்கு நைந்தாள்!

கைகழுவும் நினைப்பில்லை! சோற்றி லேனும்
கடுகளவு புசித்தானு? இல்லை. காதற்
பொய்கையிலே வீழ்ந்திட்டான்! கரை காணுமல்
புலன் துடித்தான்! நகைமுத்தாள் புறம்போய் ஓர்பால்
வைகைநறும் புனலாடிக் கோடை வெப்பம்
மாற்றுவது எந்நாளென் றெண்ணி யெண்ணிச்
செய்கைஇழந் தமர்ந்திட்டாள். "நாங்கள் ஊர்க்குச்
சென்றுவரு கின்ரும்" என் றுரைத்தான் தந்தை!

தந்தைமொழி அதிர்வேட்டால் மங்கை நொந்தாள்
தவித்திட்டான் வேடப்பன்! வீட்டுக் காரர்
இந்தஇருள் நேரத்தில் செல்வ தென்ன?
இருந்துநா ளைப்போக லாம்என் ருர்கள்.
வந்தவர்கள் மன்னிப்பு வேண்டி னுர்கள்.
வண்டிவந்து வீட்டெதிரில் நிற்கக் கண்டார்.
வெந்தனவாம் இரண்டுள்ளம். நன் றிகூறி
வெளிச் சென்ருர்! வீட்டினரும் உடன்தொ டர்ந்தார்!

நூறுமுறை அவள் பார்த்தாள் அவனை! ஆளன்
நுறுமுறை நோக்கினான், இனிது பெற்ற
பேறுதனை இழப்பாள்போல் குறட்டி னின்று
பெயர்த்தஅடி கீழ்ப்படியில் வைக்கு முன்னர்
ஆறுமுறை அவள்பார்த்தாள், அவனும் பார்த்தான்!
அவள்வண்டிப் படிமிதித்தாள், திரும்பிப் பார்த்தாள்!
ஏறிவிட்டாள்! ஏறிவிட்டார் விருந்தி னர்கள்!
இனிதாக வாழ்த்துரைகள் மாற்றிக் கொண்டார்.

வண்டிநகர்ந் தது; மாடு விரைந்த தங்கே!
மங்கையவள் தலைசாய்த்து வேடப் பன்மேல்
கெண்டைவிழி யைச்செலுத்தி மறைந்தாள்! நெஞ்சைக்
கிளிபறித்துப் போனதனால் மரம்போல் அங்கே
தண்டமிழ்த்தேன் உண்டவர்கள் பொருளை எண்ணித்
தனிப்பார்போல் தனித்திருந்தான்; அவன்தாய் ஆன
ஒண்டொடியாள் உட்சென்றாள், நகைமுத் தாளின்
ஓவியத்தில் தன்மகனின் உருவைக் கண்டாள்.

——

புரட்சிக் கவிஞர்

பாரதிதாசன் நூல்கள்

பாரதிதாசன் கவிதைகள் — முதற் பகுதி
பாரதிதாசன் கவிதைகள் — இரண்டாம் பகுதி
பாரதிதாசன் கவிதைகள் — மூன்றும் பகுதி
பாரதிதாசன் நாடகங்கள் — முதற் பகுதி
பாரதிதாசன் நாடகங்கள் — இரண்டாம் பகுதி
சேர தாண்டவம்
பிசிராந்தையார் (நாடகம்)
குறிஞ்சித் திட்டு
பாண்டியன் பரிசு
எதிர்பாராத முத்தம்
இசையமுது — முதற் பகுதி
இசையமுது — இரண்டாம் பகுதி
குடும்ப விளக்கு — ஐந்து பகுதிகள்
இருண்ட வீடு
இளைஞர் இலக்கியம்
அழகின் சிரிப்பு
தமிழியக்கம்
கண்ணகி புரட்சிக் காப்பியம்
மணிமேகலை வெண்பா
காதலா? கடமையா?
தமிழச்சியின் கத்தி
படித்த பெண்கள்
காதல் நினைவுகள்
நல்ல தீர்ப்பு
அமைதி

பாரி நிலையம்

184, பிராட்வே, சென்னை - 1

Jacket Printed at Alagu Achagam, Madras-1. Phone: 555237